

ALİ

Ahmet Ercanlar

© KARAKARGA YAYINLARI 119

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

ALİ

Ahmet Ercanlar

Genel Yayın Yönetmeni: M. K. Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Kapak Fotoğrafı: Semih Bahadır

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1-2. Baskı: Mayıs 2019

3-6. Baskı: Haziran 2019

ISBN: 978-605-7865-18-2

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, M. K. Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

karakarga.com

info@karakarga.com

karakargayayinlari

karakargayayinlari

karakargayayin

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,

Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 40200

İçindekiler

Giriş.....	11
Önsöz	13
Direncin Sessiz Kahramanı.....	21
Ali Koç ile İlk Tanışmamız.....	24
Ali Koç Neden Fenerbahçe Başkanı Olmak İstedi?	27
Semih Özsoy ile Yakınlaşma	30
Mustafa Koç	32
İnsan Hayatında İki Yol Var	34
Sert Bir Adam	36
Vehbi Koç Anlatıyor.....	39
Bir Mektup ve Sonrası.....	41
Yargıtay mı, Mahkeme mi?.....	45
Övgü ve Burcu'nun Gönderilmesi	51
Aziz Yıldırım'dan Kritik Bir Hamle	57
Final Four	58
Mali Genel Kurulda Ali Koç Kararlılığını Gösteriyor	60

3 Haziran'ın Sırrı	63
Ali Koç Resmen Aday	65
Listeler Verilmiyor ve Ortalık Karışıyor.....	68
Amerika'da Neler Oldu?.....	75
Wyndam'da İlk Toplantı	83
Medyaya Mesafe	84
Ortam İyice Kızışıyor	86
BİMER'e Şikâyet	94
Harrovian.....	95
Herkesten Fikir Alır	97
İlk Toplantı Kadınlarla.....	99
Samimiyet	101
Divan Otel'de Ders	103
Beşiktaş Maçı ve Dönüm Noktası	104
İkinci Koç-Kocaman Vakası.....	109
3 Temmuz'da Fetö ile Karşı Karşıya.....	112
Fenerbahçe İçin Değmez mi?.....	113

FB Değil Fenerbahçe.....	114
<i>Hürriyet</i> 'i Ziyaret.....	115
Kongre Günü.....	117
Sahne Yeniden Ali Koç'un.....	133
Sina Afra Konusu.....	137
Neden Bana Böyle Yapıyorlar?.....	138
Yıldırım'ın Vedası	139
Koç'un Gözyaşları	141

RÖPORTAJLAR

<i>SEMİH ÖZSOY</i>	145
<i>ERKAN NECATİ SAİT</i>	152
<i>CAN GEBETAŞ</i>	164
<i>CEZMİ TURHAN</i>	171
<i>KEMAL DANABAŞ</i>	178
<i>MÜMTAZ KARAKAYA</i>	179
<i>ÖVGÜ DOĞAN</i>	182

*Bana Fenerbahçe'yi anlatan,
çok sevdiren babam Süleyman Ercanlar'a...*

GİRİŞ

Fenerbahçe tarihi bir seçimin ardından bambaşka bir döneme girdi. Bu dönüşüm büyük sıkıntıları da beraberinde getirdi. Sarı lacivertlilerin, 20 yıllık Aziz Yıldırım döneminden sonra yeni bir başkana alışması zaman aldı ve bu nedenle zorlu bir dönem geçirildi. Bu tarihi seçimi bir gazeteci olarak her anıyla takip etmeye çalıştım. Fenerbahçe’de bir dönemi bitirip bir dönemi başlatan bu devrim niteliğindeki değişimin her anında yakın takipteydim. Bir sürü anı ve yaşanmışlık biriktirdim. Gözlemler yaptım. Bu gözlemleri daha sonra bir kitap haline getireceğimi doğal olarak tahmin etmiyordum. Ancak aradan geçen zamanda bu dönemin tarihe geçmesi için detaylı bir kitap yazılması konusunda düşüncelerim oluştu. Yıkılmaz denilen Aziz Yıldırım seçimi nasıl kaybetmişti? Bunun yanıtlarını ararken karşıma “Ali” gerçeği çıktı. Kongreyi Ali Koç değil, Ali kazanmıştı. Bunu anlamam için bu kitabı yazmaya başlamam gerekiyormuş. Yazdıkça Ali’yi daha çok sevdim. Kongre döneminde Ali Koç’a yönelik olarak “Koskoca bir imparatorluğun başındaki isimlerden birisiniz, herhalde Fenerbahçe’yi büyük yerlere taşıyacaksınız,” dediğinde, Ali Koç tepki göstermiş ve kongreye Ali Koç olarak değil Fenerbahçeli Ali olarak girdiğini söylemişti. Gerçekten de kongre döneminde Koç grubunun hiçbir gücünü lehine kullanmadı. Çok büyük ekiplerle çalışmadı. Sadece 10-12 kişilik minik bir ekiple beraber başkan olmayı başardı. Çünkü Ali Koç’un kudreti zaten bu seçimi kazanmaya yeterdi. Önemli olan Fenerbahçeli Ali’nin bunu başarabilmesiydi. Kitabı yazarken onlarca kişi ile görüştüm. Ali Bey’den değil, Ali’den bahsediyordu herkes. Sıcak, samimi, vefakâr, dürüst bir adamdı. Parasıyla değil insanlığıyla, kişiliğiyle çevresinde yıkılmaz bir duvar oluşturmuştu. Bu adama sevgiyle baktım ve kongre döneminde yaşadıklarından

sonra büyük Fenerbahçeliliğine saygı duydum. Göreve geldiğinde hatalar da yapmış olsa, büyük bir muhalefetle de karşılaşsa, bazılarında ummadığı darbeler de yese, anladım ki “Ali” asla vazgeçmeyecek. Bu kitabı okuyunca siz de neden başaracağını anlayacaksınız. Atatürkçü, vatansever, ülkesine çok bağlı bir adamın Fenerbahçe Başkanlığına kadar yükselme hikâyesi bu. Çocukluğunda hayalini kurduğu Fenerbahçe Başkanlığına gözyaşları içinde ulaşmasının hikâyesi... Gıpta ile bakılan bir ailenin mahalle ruhlu, dost canlısı küçük kardeşi. Bu kitap, Ali Koç’un değil, Fenerbahçeli Ali’nin kitabı. Kitabı yazdıktan sonra önümü kesmeyerek, bana güvenerek, yakınlarıyla konuşmama izin veren ve kitabın hiçbir yerine müdahale etmeyen Ali Koç başta olmak üzere, kitabı yazarken bana zaman ayırıp görüşlerini anlatan başta başkanvekilleri Semih Özsoy ve Burhan Karaçam ile birlikte tüm dostlarıma teşekkür ederim. Fenerbahçe’nin bugüne kadar bana verdiklerine karşılık gelmez, ama kulübün ekonomik olarak kurtuluş savaşını verdiği bugünlerde, kitabın satışından elde edeceğim tüm geliri çok sevdiğim Fenerbahçe’me hediye ediyorum. Bana hayatta en büyük sevinçleri ve üzüntüleri yaşatan çocukluk aşkım Fenerbahçe’ye bana bugüne kadar verdikleri için ne kadar teşekkür etsem azdır. Ayrıca kitabımı yazarken ilgilenemediğim, zamanlarından çaldığım başta eşim İrem ve oğullarım Aren ve Ulaş’a ne kadar teşekkür etsem azdır. Onlar benim Fenerbahçe’ye olan sevgimin ne anlama geldiği hep bildiler. İslam Çupı’nın dediği gibi: “Bir Fenerbahçelinin, Fenerbahçe’yi sevmesi, dünyanın en büyük kıyameti gibi.” Bu nedenle büyük bir Fenerbahçeli olan Aziz Yıldırım’dan görevi devralan başka büyük Fenerbahçeli Ali’nin kitabını soluksuz okuyacağınızı umuyorum. Bu kitabı Fenerbahçe Başkanı Ali Koç’un dediği gibi, Fenerbahçe ile var olanlara değil, Fenerbahçe için var olanlara armağan ediyorum.

ÖNSÖZ

Ahmet Ercanlar yıllardır tanıdığım, kardeşim gibi gördüğüm bir kadim dostumdur. Fenerbahçe konusunda fikir ayrılıklarımız, ortak fikirlerimizden daha çoktur. İnşallah da hep öyle olur. Sevgili Ahmet, ne zaman iletişimden konu açılrsa ve ben bir yorum yapsam, yıllardır beni hep aynı şekilde itham eder: “Hiçbir şeyi beğenmiyorsun.”

Açıkçası zaman zaman haklı olduğunu düşünmüyör da değilim. Kitabında bir iletişim akademisyeni ve profesyoneli olarak, Ali Koç’un başkanlığa yürüyüşünü iletişim açısından değerlendirmemi istemesine de, benimle özdeşleştirdiği bu yorumunun yol açtığını düşünüyörüm. İletişim söz konusu olduğunda sözümü esirgmeden kullandığım, acımasız, eleştirel bakış açımı bu değerli çalışmasına eklemek istedi muhtemelen. Yeri gelmişken; Sebep ne olursa olsun, bu değerli kitaba kendi meşrebimce katkıda bulunmak benim için büyük bir onur.

Sürekli olarak çalışan, zaman içerisinde dış unsurlara daha duyarlı hale gelen, belirli bir yükün sürekli uygulanması sonucu ondan beklenen işlevleri yerine getiremeyen, metal hatta bazı durumlarda başka malzemelerin istenen dayanma özelliğini kaybetmesi, metal yorgunluğu kavramıyla ifade edilir. Metal yorgunluğu, insanlarda bıkkınlık, motivasyon kaybı ve buna bağlı mutsuzluk ve hatta depresyon şeklinde kendini gösterir. Metal yorgunluğuna yakalanmış kitlelerin, kişilerin, şu ya da bu şekilde bağlı olduğu kurumlar da bu yorgunluktan ister istemez nasibini alır.

2018 Haziran ayına gelindiğinde Fenerbahçe camiası, yönetimi, kongre üyeleri, taraftarı, seyircisi, medyadaki takipçileri ve hatta *sporcuları* ile topyekûn, yalnızca Türkiye’de değil tüm Dünya’da metal yorgunluğunun en bariz örneğine dönüşmüştü.

Fenerbahçe tarihinde kuşkusuz ki en büyük dönüm noktalarından biri, 2011 yılında kurulan ve artık çok bariz şekilde kumpas olduğu tarafı tarafsız herkesin kabul ettiği büyük komplo, bu metal yorgunluğunun en büyük nedenidir demek hiç de yanlış olmaz. “Fenerbahçe başkanını camiadan koparır, hem kulübü istediğimiz çizgiye getirir, hem de spor camiasında da artık hükümdarlığımızı son kaleyi ele geçirerek ilan ederiz,” şeklinde hesap yapanların, bu hesapta unuttukları bir şey olduğunu kısa zamanda yalnızca Türkiye değil tüm dünya görmüş oldu. Bu hesabın unutulması ve aynı zamanda kurulan kumpası yerle bir eden tabii ki başkanlarına, kulüplerine kayıtsız şartsız sahip çıkan Fenerbahçe taraftarları oldu. Tüm taraftarların kayıtsız şartsız sorgulamadan bu davayı sahiplenmesi elbette ki oluşan direnç için çok önemliydi ama kadınların ve hatta çocukların bu dik duruştaki yeri, her şeyi değiştiren temel faktördü. Zaman içerisinde hem bu direnç hem de kumpas kuranların ve onlardan medet umanların gerçek yüzünün gözükmesi ile kumpas kurbanı Fenerbahçe başkanının yeniden kulübün başına geçmesi yeni bir dönem başlattı. Bu noktada ilginç bir durum ortaya çıktı. Herkes Fenerbahçe Başkanından kendisini ve kulübü düştüğü zor durumdan kurtaran taraftar ile kucaklaşmasını beklerken, hiç de öyle olmadı. Bir maçta kendilerince protesto yapan kadın taraftarları sertçe uyaran, ardından kendi gibi düşünmeyen herkesi muhalif hatta hain ilan eden Fenerbahçe Başkanı, kuşkusuz ki bu metal yorgunluğuna en büyük katkıyı sağladı. İletişimsizlik, “ben yaptım oldu” tavrı, taraftarı küçük ve hor görme yaklaşımı tüm yönetimin adeta tarzı oldu. İşte tam bu noktada camianın beklediği, bahsettiğim metal yorgunluğunu yok edecek yenilenme için kıvılcım, Sayın Ali Koç’tan geldi. Seçime aylar kala başkanlığını açıklar açıklamaz, arkasında büyük bir rüzgâr, büyük bir destek buldu. Camia aradığı kanı bulduğunu düşünüyordu. Lakin bir o kadar da soru işareti vardı.

Fenerbahçeli olmak zordur. Bir kere çıtanız yüksektir. Sportif başarı beklentiniz çoktur ama bunu kendi değerleriniz, Fenerbahçe değerleri içerisinde kazanmak istersiniz, ahlaksızlıkla değil. Zordur çünkü herkesin inandığı bir makûs talihiniz vardır. En önemli sporcunuzun en olmadık zamanda sakatlanması, en sevdiğiniz teknik adamın en olmadık zamanda görevi bırakması, en olmadık yenilgiyi en saçma zamanlamada almanız gibi. Rakiplerin size karşı daima daha fazla motivasyonla oynaması, federasyonların sistematik

şekilde hakkınızı yemesi, basında size karşı daima bir karşı cephe olması da cabası. Belki de Fenerbahçe taraftarını ekstra motive edip kulüp aidiyetini yaratan temel harcı budur, bilemiyorum ama benim gibi İstanbul'dan binlerce kilometre uzakta yaşayan taraftarlar için hayat daha da zordur. Her ne kadar yeni iletişim teknolojileri kulüp ruhunu yanınızda hissettiğiniz, camia ile aynı vücutta birlikte nefes aldığınız hissiyatı verse de, yine de uzakta olmak, Fenerbahçeli için zordur.

Gelelim hikâyenin benim gözümden olan kısmına. Son birkaç yıldır yurtdışında yaşıyor olmama rağmen, Kadıköylü bir Fenerbahçeli olmanın tüm özelliklerini taşıdığımı inanıyorum. Fenerbahçe mahallemin, okulum Saint Joseph'in takımı. Sahiplenme had safhada. Bu tutkuyla bağlanma, takıntı ve hatta bazen saplantının, yıllarımı bir akademisyen ve bir profesyonel olarak verdiğim mesleğim iletişimle birleşmesiyle ortaya sık sık, zaman zaman olumlu, zaman zaman eleştirel yorumlar çıkarması haliyle kaçınılmaz oluyor. Fenerbahçe'nin son birkaç yıllık iletişim politikası değerlendirildiğinde ise, ortaya tam bir "nasıl olmamalı" örneğinin konulduğunu söylemek için uzman olmaya gerek yok. Durum böyle olunca, bu dönem içerisinde bana da sık sık yorum ve eleştiri yapma imkânı doğdu. Hatta zaman zaman bu eleştiriler sebebiyle türlü ithamlarla da karşılaştığımı söylemek yanlış olmaz.

Seçim süreci başlar başlamaz, Sayın Ali Koç'un başkanlığa adaylığını koymasıyla birlikte, onun başkan olmasını canı gönülden isteyen bir kongre üyesi olarak, tıpkı onu destekleyen birçok dostum gibi elimden geleni yapmaya karar verdim. Seçim atmosferinden binlerce kilometre uzaktayken elimden gelen tek şey elbette kampanyasına iletişim açısından destek olmaktı. İlk iş olarak ekibinin hazırladığı web sayfasını, sosyal medya hesaplarını irdelemeye ve değerlendirmeye başladım. Profesyonel olarak kullandığım, bilinçaltına yönelik olarak web sitesi analiz ve raporlama yapan yazılımlar ile yaklaşık 40 sayfalık bir rapor hazırladım. Bu rapora göre sayfalardaki ve sosyal medya hesaplarındaki iletişim yanlışları, doğrulardan çoktu. Bu raporlara kendi değerlendirme ve yorumlarımı ekleyerek, ivedilikle, hem iletişim ekibiyle hem de Sayın Ali Koç ile paylaştım. Fakat beklediğim aksine sosyal medya hesaplarında ya da web sitesinde herhangi bir değişiklik olmadı. İlk önce şaşırdım, hatta ötesinde büyük bir merak da uyandı. Bu raporlar neden dikkate alınmadı diye kendi kendime, hatta yakın çevreme de sordum. Sonra farkına vardım

ki, Sayın Ali Koç'un iletişim stratejisi bambaşkaydı. İlk heyecanla yaptığım değerlendirmede Koç ailesinin DNA'sındaki önemli bir bileşeni atlamıştım. Neydi o bileşen?

Sanırım ilkokula başlamamıştım ya da birinci sınıftaydım. 70'lerin ortaları. Yanlış hatırlıyor olabilirim ama sanırım 1975 yılıydı. Ailecek gittiğimiz bir öğle yemeğinde, Bebek'teki Divan Pastanesi'ne de yolumuz düşmüştü. Tesadüf bu ya, Sayın Ali Koç'un rahmetli dedesi Vehbi Koç da oradaydı. O karşılaşma ile ilgili, bugün hayal meyal da olsa hatırladığım bir gülümseme, bir selamlama, bir minik sohbet. Kompleksiz, sıcak, doğrudan, doğal...

Yıllar sonra 2011 yılında, Amerikan Hastanesi'nde annemin rahatsızlığı sırasında, MR katından yukarı çıkmak için asansör beklerken bu kez yanımda yine tesadüfen Sayın Rahmi Koç vardı. Gülümseme, selamlama, bir minik sohbet, geçmiş olsun dileği...

Ve yıl 2017. Seçim kampanyasının başlamasıyla birlikte Sayın Ali Koç'un iletişim stratejisi... Nereye giderse gitsin, aile DNA'sından gelen refleksif davranış. Gülümseme, selamlama, sohbet; doğal, içten samimi... 3 nesildir değişmeyen ve DNA'ya işlediğine bizzat şahit olduğum otomatik doğal davranış. Hatta bazen bu doğallığın dozu kaçıp minik iletişim hatalarına da yol açmadı değil. Ama her toplantıda dikkatlice yaptığım değerlendirmede hep aynı sonuca vardım. İletişim açısından Sayın Ali Koç'un derin, teknik bir stratejisi yoktu. En iyi bildiğini yapıyordu. Ailesinden gördüğünü yapıyordu. Ve kalpleri fethetmenin de yolu buydu.

Ve bu strateji hedefi buldu. Ali Koç organize edilen her toplantıda daha da büyüdü, ne söylediklerinin, ne web sitesinin, ne vücut dilinin ne de vaatlerinin önemi kaldı. Stratejisi işe yaradı. Yalın, sakın, olduğu gibi, içten, kitleye doğrudan dokunan... Şimdi düşünüyorum; ben başka türlü mü yapardım? Kesinlikle evet. Kendisinin iletişimine değil ama kampanyasına kesinlikle müdahale eder, seçim sonrasına yönelik de bir strateji geliştirdim. Özellikle son kısmı konusunda çok ısrarcı olurdum. Artık çok önemi yok, seçim bitti ve kazanıldı.

Ve belirttiğim şekilde başlayan kampanya süreci söylediğim yalın stratejiyle bir iki kaza hariç sorunsuz atlatıldı. Ve seçim gününe, Haziran 2018'e gelindi. Çocukluğumdan beri gittiğim Fenerbahçe maçlarının coşkusu başka hiçbir şeyle karşılaştıramam. Bu kez bir maç değil bir kongreydi ama o iki

gün, herhalde yaşanan coşku, heyecan, gerilim, gittiğim, dinlediğim, seyrettiğim birçok maçtan çok daha fazlasıydı. Benim gibi yurtdışından yalnızca kongrede oy vermeye gelip seçimin hemen akabinde yeniden yaşadığı şehre ya da ülkeye dönenlerin sayısı zaten kongreye katılımın yüksekliği konusunda fikir veriyordu. Herkes kongreye farklı bir gözle bakarken, ben başkan adayı Sayın Ali Koç'un nasıl bir seçim iletişimi stratejisi güdeceğini merak ediyordum. Yalın strateji o güne kadar işlemişti ama bu kez kongre havası yaşıyordu ve karşısında kongre deneyimi çok daha yüksek bir aday vardı.

Sayın Ali Koç önce görüşleri, vaatleri ile ilgili bir konuşma yaptı. Sakin, kendinden emin ve barışçıl tavrı birçok kongre üyesi ve taraftar için açıkçası şaşırtıcıydı. Beklentileri çok daha heyecanlı, coşkulu bir konuşmaydı. Oysa konuşmanın dozajı çok ölçülüydü. Hatta konuşmayı beğenmedim diyenlerin sayısı hiç de azımsanamayacak kadardı. Benim uzman görüşümü soranlara ise cevabım netti: "Lütfen bekleyin, harika gidiyor." Ve sonra bir anda Sayın Ali Koç konuşmasını yaparken artan ve içi boş bir gerilim oldu. Bir anda kendisinin kürsünün bulunduğu sahneden aşağıya atlayarak gerilimin olduğu bölgeye gittiğine şahit olduk. İşte o an bir kez daha emin oldum. Seçim stratejisi çok netti; "Ben aslında sakin, barışçı bir yaklaşımla, centilmen bir seçim olması için buradayım ama gerilimden korkmam, çekinmem, gerekirse tam ortasına dalacak kadar da gözü pek davranmasını bilirim." Şimdi düşününce bunu daha önceden düşündüğüne ve olası bir gerilimin doğrudan ortasına gitmeye karar verdiğine eminim. Bu fikrimi etrafımdakilerle paylaştığımda, esasında o heyecan ortamında pek de inandırıcı gelmemişti ama sonra ikinci konuşmalara geçilince resim daha da netleşti. İlk konuşmasından çok farklı olarak, Sayın Ali Koç seçim vaatlerinden çok rakiplerine, zaman zaman yanlarına giderek, zaman zaman tribünden atılan sözlerle cevap vererek ve hatta bizzat kendisi dile getirerek, "kavga istiyorsanız onu da yaparız" mesajını verdi ve tabii bu tavır, kendisini destekleyenlerin coşkusuyla bir kez daha artırırken, tereddütte olanlara ve en önemlisi rakipler dâhil tüm spor camiasına şunu söylemiş oldu: "Centilmen olarak mücadele etmek bizim tarzımız ama eğer uzattığımız eli geri çevirip, mücadeleyi gerilimli, kavgalı bir ortama çekmek isterseniz, o platformda da hiç çekinmeden her türlü kavgayı vermeye hazırız." Bence tüm seçim sürecinin en önemli mesajı böylelikle seçim günü hem Fenerbahçe camiasına hem de rakiplere ve tüm spor kamuoyuna

verilmiş oldu. Üstelik de bu strateji hiçbir zaman unutulmayacak, belki de Fenerbahçe'nin gelecek yıllarına damga vuracak bir sloganla da mühürlendi: "Topunuz gelin!" Her ne kadar kongre gerilimi ile kürsüde anlık ve istem dışı söylenmiş olduğunu düşünmek mümkün gözükse de, bana kalırsa bu slogan, bu ifade, Fenerbahçe'nin on yıllardır, özellikle de 3 Temmuz sürecinin başından beri sürdürdüğü ve halen devam eden mücadelesindeki, medya, federasyon, iç ve dış düşmanlardan oluşan karmaşık yapıdaki şer cephesine hesap edilmiş bir meydan okumaydı. Ve yine bana kalırsa, Fenerbahçe'nin bundan sonraki stratejisinin de başlangıcıdır bu cümle.

Tüm bu stratejinin bilinçli, bilinçsiz, düşünülerek, refleksif, tekil ya da çoğul yapıldığını bilemiyorum elbette. Bildiğim şey, gerek seçim sürecinde, gerekse seçim günü kurgulanan daha doğrusu uygulanan iletişim stratejisinin çok doğru olduğu. Hatta bunu dile getirdiğimde Ahmet kardeşim büyük bir mutlulukla, ilk kez bir iletişim stratejisini beğendiğimi söyleyip şaşkınlığını dile getirdi. İlk başta da belirttiğim gibi belki de bu kitapta hasbelkader birkaç satır karalamamı bu olumlu yoruma borçluyum.

Bundan sonra ne olur, gerek Sayın Ali Koç gerekse Fenerbahçe spor kulübü nasıl bir iletişim stratejisi seçer bilemiyorum. Umarım geçiş süreci çabuk atlatılır ve bu kez daha bilimsel, daha derin, daha uzun vadeli, büyük resme daha çok odaklanan bir strateji benimsenir. Ama net olarak bildiğim tek bir şey var, o da bundan böyle ister bir ilkokulda isterse bir büyük şirketin en üst düzeyinde bir Fenerbahçelinin damarına basıldığında söyleyeceği söz şu olacaktır: "Topunuz gelin!"

İletişim açısından bakarsak, Sayın Ali Koç başkan olarak bu sözü taraftara hediye etmiştir ve bana kalırsa yapılan milyon dolarlık transferlerden, maddi yardımlardan, kurulan yapıdan çok daha büyük ve değerli bir hediyedir. Tüm taraftarlar adına, bu vesileyle, bizi yeniden motive eden, ayağa kaldıran olmaktan öte, hepimizin metal yorgunluğuna son veren bu eşsiz slogan için kendisine bir kez daha yüreктen teşekkür ediyorum.

Dr. Okan Tanşu

Direncin Sessiz Kahramanı

14 Şubat 2012... Fenerbahçe'nin karanlık günleri... Silivri'de 3 Temmuz kumpasının ilk duruşması için mahkemeye gitmiştik. Uzun ve geniş bir salona girdik. Aziz Yıldırım kürklü bir palto ile oradaydı. Dışarıda binlerce insan destek vermek için gelmişlerdi. Ortalıkta garip şeyler dönüyordu. Davada o kadar çok sanık var ki... Gerekli gereksiz bir sürü insan oraya dolmuşmuş durumdaydı. Ortalarda dolaşan sanık avukatı tipli kişiler, gazetecilere gelecek, "Aslında şike var," gibi bilgilendirmeler yapıyorlardı. Bunlar nasıl sanık avukatı olabilir ki diye düşünürken sonradan bunun FETÖ'nün bir oyunu olduğunu öğreniyorduk. Bazı kişilerin avukatlarını direkt polis ve örgüt atamıştı. Karanlık ve kasvetli Silivri duruşma salonlarında, Aziz Yıldırım o meşhur açıklamasını tam da yanımda yapıyor: "Ne şikesi, memleket elden gidiyor!"

"Başkanım," diyorum, "sizin olayınız toplumsal bir duruma dönüştü. Gazetelere bakabiliyor musunuz? Leman Dergisi kapışını size ayırmış."

"Hayır, okuyamadım," diyor. Sonra anlatıyor. Derdini anlatabileceği tek yer orası. Gazeteler tamamen FETÖ örgütünün istediği şeyleri yazıyor. Örgüt sızdırıyor, en ufak bir tartışması bile yapılmadan bu haberler gazeteye giriyor. Aziz Yıldırım'ın kendini ifade edebileceği başka bir yer yok.

Küçük bir haber olarak giren Aziz Yıldırım'ın bu sözleri daha sonraları bir simge haline geliyor, büyüyor da büyüyor... Liderlik ne demek orada öğreniyoruz.

İşte tam da oralarda bir yerlerde, başka bir lider filizlenmeye başlıyordu...

Dışarıda kurulan çadırların içinde taraftarlar içeriden gelecek haberleri bekliyordu. Elbette olumlu bir haber gelmeyecekti. Hü-küm çoktan verilmiş ve mahkeme bir formaliteden ibaretti. Fenerbahçe medya aracılığı ile çoktan mahkûm edilmişti. Aziz Yıldırım bir kahramandı. Ama işte filizlenen yeni lider de oradaydı. Bir taburenin üzerine çıktı ve Fenerbahçelilere seslendi. Samimiydi, inançlıydı...

“Yönetim kurulumuz adına buraya gelip size teşekkür etmek istedim. Allah razı olsun. Sadece bugün değil 3 Temmuz'dan beri verdiğiniz mücadele Türkiye'nin tarihine geçecektir. Sizden ricam bugüne kadar göstermiş olduğunuz bu inanılmaz direnç ve desteği size yakışır bir şekilde kimseye sataşmadan, bilhassa bugünlerde basın ile uğraşmadan sizden bilhassa rica ederim. Size yakışır bir şekilde desteğinizi esirgememeniz... Helal şampiyonluğumuzu bir şekilde ispatlayacağız. Her şeye rağmen dik durdunuz. Sabırlı davrandınız. Bundan sonra da bu şekilde davranmanızı rica ediyorum. Bu soğuk ve yağmurlu günde bizi yalnız bırakmamak için buraya kadar geldiniz. İnşallah sonunda galip gelen Fenerbahçe olacak. Allah'tan kuvvet, kudret ve güç diliyorum...”

Bu kısa konuşma, aslında Ali Koç'u çok iyi özetleyen şeyler barındırıyor içinde. Çok önemli bir holdingin çok önemli bir ismi olarak, yani kaybedebilecek çok şeyi olan biri olarak oradaydı. O günlerde FETÖ çok güçlüydü ve her yere hâkimdi. O kürsüye çıkması, bu konuşmayı yapması başlı başına bir cesaret örneğiydi. Kitabın ilerleyen dönemlerinde bu dik duruşu daha da derinlemesine

anlatacağım. Ancak Silivri’deki bu konuşma basit görünse de aslında Fenerbahçelilere büyük güç veren, direnişini artıran bir konuşmaydı. FETÖ’nün kumpasına rağmen, o dönem Fenerbahçe yönetiminde çok sayıda insan ortada görünmezken, Ali Koç her olayın içinde ve direnenlerin en başındaydı.

Ali Koç ile İlk Tanışmamız

12 yıllık gazeteci, *Hürriyet*'te ise 1,5 yıllık muhabirdim. Gazetede bile çok güçlü değildim. Başka bir Fenerbahçe muhabiri daha vardı ve çok çalışarak başarmak zorundaydım. Diğer muhabir Ferudun Niğdelioğlu gibi güçlü bir isimdi. Ben çok daha fazla çalışmalıyım, çok daha iyi haberler yapmalıyım. Bir tarz oluşturmaya çalışıyordum. Spor benim için bir eğlenceydi. Fenerbahçe ise mutluluk kaynağımdı. Benim için, Fenerbahçe için üzölmek bile daha sonraki mutluluklarımın geri beslemesi gibiydi. Bu nedenle hayal ettiğim gazeteciyi oynuyordum. Hep pozitif haber yapmaya çalışan, hiçbir şeyden korkmayan biri olmayı düşünmüştüm ve öyle de olmaya çalıştım. Ali Koç ise benim için ulaşılmaz bir noktaydı. Fenerbahçe'ye çok yaklaşıyordu. Ama doğrusunu söylemek gerekirse gazetesinde bile çok güçlü olmayan bir adamdım. Ali Koç'tan çok çekiniyordum. Hele ki kulüpte çalışan biri o dönem "Ali Bey senin *Hürriyet*'te iyi polisi oynadığını düşünüyor," dediğinde çok ama çok üzölmüştüm. Ben neysem oyduım. 3 Temmuz döneminde geceleri eve gelip, marşlar dinleyip, Fenerbahçe için gözyaşı döküyordum. Sabahlara kadar uyuyamıyordum. Gündüzleri işimi yapmaya çalışıyordum. Fenerbahçe'ye yapılan haksızlıklara karşı gazetemde gücüm yetmese bile sosyal medyada bir direnç oluşturmaya çalışıyordum. Ne FETÖ'den ne de başka bir

şeyden korkuyordum. Neyimi alabilirlerdi ki? Yazabildiğim kadar yazıyor ve Fenerbahçelilere güç vermeye çalışıyordum.

İşte bu psikoloji ile Silivri'deydim. Fenerbahçe'ye yapılan hak-sızlıklardan dolayı mağdur olan yöneticiler, başkan Aziz Yıldırım ve hatta hiç tarzım olmayan bir insan olan Olgun Peker için bile üzülüyordum. Oğlum Aren yeni doğmuştu. Olgun Peker'in eşi yeni doğan bebekleri ile mahkemeye geldiğinde gözlerimden yaşlar bo-şalmıştı. Bir gazeteci için gereğinden fazla duygusaldım. Bu belki iyi bir şey gibi görünebilir ama benim zafiyetimdi. Gazeteci biraz duygusallıktan uzak olmalıydı. Ama Fenerbahçe söz konusu olunca yeni doğmuş olan oğlum Aren aklıma geliyordu. Ona leke sürülme-ye çalışılan bir Fenerbahçe mi miras bırakacaktık? Hayır. Direnme-liydik. Direnmek için bir lider gerekliydi. İşte o lider neden Ali Koç olmasın diye düşünüyordum. Onun varlığı bana güç veriyordu.

Ali Koç'un yanına yaklaşamazdım. Koskoca Ali Koç'tu. Kafe-teryaaya bir şeyler yemek için girdiğimde Ali Koç'u orada, bir ma-sada otururken gördüm. O an içimde hafif bir korku oluştu. Acaba beni de diğerleri gibi mi görüyordu? Onu gördüğüm anda hemen yönümü değiştirdim. Uzak bir masaya doğru yöneldim. Ali Koç da beni görmüştü. "Ahmet!" diye seslendi.

İçimde o an korku ve heyecan vardı. Benim tüm yaşamım Fe-nerbahçe'ydi. Ama bunu Ali Koç bilmiyordu ki. Beni hiç tanıımı-yordu. Gazetemde, 3 Temmuz sürecinde hiç de hoş olmayan ha-berler çıkmıştı. Ancak o haberlerin tamamı adliye muhabirleri tarafından verilmişti. Ben ise Twitter'da tam tersi şeyler yazmış-tım. Dışarıdan görünüşüm gerçekten de iyi polis görüntüsüydü. Yeni evlenmiş, yeni baba olmuş biriydim. Defalarca uyarılmama rağmen inatla sosyal medyada Fenerbahçe'nin şike yapmadığını savunuyordum. Büyük kavgalar veriyordum. Rakip takım taraf-tarları tarafından hakaretlere uğruyordum, linç ediliyordum, ekşi

sözlükte aleyhime başlıklar açılıyordu. Galatasaraylı gazeteciler bile beni hedef gösteriyordu. Bir yandan kendi camiam da bana güvenmiyordu. Tanımıyorlardı kulüp içerisinde beni. İşte o kısa süredeki korkumun nedeni bunlardı.

Ali Koç devam etti: “Ahmet, neden buraya gelip yanımıza oturmuyorsun?”

Dostoyevski’nin *Budala* romanındaki Prens Mişkin gibi o anda sakarlık yapıp her şeyi devirebilirdim. Çok şaşırmıştım. Çok mutlu olmuştum.

O anda oradaki kişi koskoca Ali Koç değil, sanki mahallemizden Ali Abi’ydi. Samimi, iyi, çok özel biri... Büyük bir mutlulukla gittim ve masasına oturdum. Sohbet ettik. Belki de benim kariyerimin de dönüm noktası o andı. O günden sonra artık çok daha güvenliydim. Çünkü taraftar beni anlayıp tanımış olsa da, artık kulüp içinden birileri de beni tanımaya başlamıştı. Üstelik Ali Koç gibi özel bir kişilikle aynı masaya oturmuştum ve sohbet etmiştim. Kendisine hiç Ali Abi demedim. Hep Ali Bey dedim ama sanki yaşamı boyunca büyük zorluklar çekmiş, en ufak şeyde gözleri buğulanan, çok duygusal, çok özel biriyle, yani Ali Abi ile o gün tanıştım.

Ali Koç Neden Fenerbahçe Başkanı Olmak İstedi?

*“Aslında başkan adayı olarak dertsiz başıma dert açıyorum,
başkan adayı olarak büyük riske giriyorum.”*

Koskoca bir imparatorluk olan, Türk ekonomisinin en büyük gücü Koç Holding’in en önemli iki isminden biri Ali Koç... Yukarıdaki sözleri kongre sürecinde söyledi. Şükrü Saracoğlu’nda locasını alır, maçını izler, keyfine bakar. Canı istediğinde kulübe destek de olur. Taraftar onu öyle de severdi zaten. Bu güçte bir adamın Fenerbahçe gibi bir cumhuriyete başkan olması çok da akıllıca görünmüyor. Belki de bu nedenle binlerce komplo teorisi üretildi. Ali Koç gibi bir adam neden Fenerbahçe’ye başkan olsun ki? Mutlaka altında yatan bir neden olmalı. Komplo teorisyenlerine gün doğdu. Neler yazılmadı ki?

3 Temmuz dönemi Bağdat Caddesi’ndeki yürüyüşlerde en önde olan, “Adaletle Fener Yak” kampanyasını organize eden, 12 Mayıs 2012’de gaz yeme pahasına kendini sahanın içine atan, FETÖ kumpasına karşılık kulüp içinde direnen 2-3 kişiden biri olan Ali Koç için FETÖ projesi diyen bile oldu.

Bugün komik gelse de, bunlar aslında Ali Koç’un dertsiz başına dert açmaktan neyi kast ettiğini çok iyi anlatıyor. Fenerbahçe

Başkanı bu ülkede Cumhurbaşkanı kadar tanınır. Perde arkasında kalıp riske girmeden yaşamına devam etmek varken, Ali Koç neden bu riske girdi?

Çoğu kişi Ali Koç'un Fenerbahçeli olma hikâyesini bilir. Evlerinde çalışan Kamer Kaya, Ali ve Mustafa Koç'u Fenerbahçe maçlarına götürür. Beşiktaşlı olan baba Rahmi Koç bunu öğrendiğinde artık çok geçtir. Fenerbahçelilik damara işledikten sonra geri dönmek mümkün değildir.

İşte aşağıda anlattığım olayda belki bu riske girme nedenini bulabilirsiniz...

Çağlayan Adliyesi'nde sürekli olan, hiçbir duruşmayı kaçırmayan belki de tek gazeteciydim. Tehditlere, zorlamalara rağmen bundan hiç vazgeçmedim. Hep oradaydım. Ali Koç da hep oradaydı. Adliye koridorlarında kendisi ile bir gönül bağı oluşturduğumuzu düşünüyorum. Belki de bu nedenle bana bir gazeteci gibi değil sade bir Fenerbahçeli gibi yaklaştı hep.

İşte o günlerden birinde Çağlayan Adliyesi'nin ikinci katındaki kafeteryada Ali Koç beni yine masasına çağırdı. Sohbet ederken birden bir olayı hatırladı: "Çok küçüktüm. Arabada gidiyorduk. Fenerbahçe ve Beşiktaş'ın maçı vardı. Fenerbahçe o gün kaybetmişti. Araba yavaşladı ve dışarı baktığımda Beşiktaşlıların Fenerbahçe tabutu taşıdıklarını gördüm. O gün çok ağlamıştım..."

Bana bunu anlatırken yine gözleri buğulanmıştı. Bu adamda enteresan bir şey vardı. Fenerbahçe söz konusu olduğunda ihtisamlı Ali Koç gidiyor, gözleri buğulu bir adam geliyordu. İnanılmaz bir aşk bu. Ben de Fenerbahçe'ye aşığım ama Ali Koç'taki sevgi bambaşka bir boyuttaydı.

Yukarıda anlattığı olayı dinleyince ben de etkilendim. Ali Koç'a minik bir jest yapmak istedim.

O günün tarihini hatırlıyor musunuz dedim?

İnanılmaz bir şekilde tam o günün tarihini söyledi.

Peki dedim o günün spor sayfasını bulmamı ister misiniz?

Çok mutlu olurum dedi. Hemen *Hürriyet*'in arşivini açtım ve çok ilginç bir şekilde tabut taşıma olayının o gün *Hürriyet*'te manşet olduğunu gördüm. Bugünün sıradan bir olayı olabilecek ve gazeteye haber bile olmayacak bir olay, o günün koşullarında manşet olmuştu.

O sayfayı buldum ve Ali Bey'e mail olarak gönderdim. İnanılmaz mutlu oldu. Çocukluğundan bir parça bulmuştu. Fenerbahçe işte onun için böylesine önemliydi. İşte bu nedenle bu riske girdi. Bu nedenle bu sözlerle muhatap oldu. Ali Koç aday olmasa ne bu kadar yıpratılmaya çalışılacak, ne bu kadar sıkıntı yaşayacaktı. Ama Fenerbahçe aşkı öylesine büyüktü ki buna değerci.

Semih Özsoy ile Yakınlaşma

3 Temmuz, Ali Koç'un taraftarın gözünde bir kahraman olması kadar Semih Özsoy ile yakınlaşması nedeniyle de önemliydi. Semih Özsoy bu süreçte çok zor günler yaşıyor ama belki de cezaevine girmediği için çok da ismi anılmıyordu. Basketbolda çok rutin olarak görülen bazı konuşmaları yaptığı için hakemleri bağlamak ile suçlanıyordu. Oysa basketbolun içinde olan herkes bu camianın çok küçük olduğunu, herkesin birbirini tanıdığını ve bu konuşmaların hakem bağlamak değil, hakemlerin daha dikkatli olması için normal bir sohbet olduğunu herkes bilir. Ancak o dönem medya ve rakipler öyle azgındı ki Fenerbahçelilerin sesi çok da çıkmıyordu. Bunu çok bariz bir örnekle açıklamak gerekirse voleybolda Avrupa şampiyonu olan Fenerbahçeli sporcular kupalarını Çağlayan'da Aziz Yıldırım'a götürdükten 1 ay sonra ertesi yıl Şampiyonlar Ligi'ne gidemeyeceklerini öğrenmişlerdi. Bu çok büyük bir skandaldı. Real Madrid geçen yıl Şampiyonlar Ligi'ni aldıktan sonra bu yıl Şampiyonlar Ligi'ne sudan bahanelerle alınmasa ne düşünürsünüz? Aynı şey Fenerbahçe'nin başına geldi ve kimse bunun garipliğini konuşmadı bile. Aslında o kupayı Aziz Yıldırım'a götürdüğü için takım FETÖ tarafından cezalandırılıyordu ve ne hikmetse Galatasaray, Fenerbahçe'nin yerine Wild Card ile voleybolda Şampiyonlar Ligi'ne gidiyordu.

İşte böyle bir ortamdaydık. Semih Özsoy o dönemde kulüp içinde ortadan kaybolmayan sayılı yöneticilerden biriydi. Ancak geri planda kalmayı sevmesi, taraftarın onu çok da tanımamasına neden olmuştu. İşte Ali Koç ile yakın dostlukları o dönem iyice pekişti. 1907 Fenerbahçe Derneği üyesi olmamasına rağmen sürecin en başından itibaren Semih Özsoy, Ali Koç'un yanında stratejist gibi durdu ve asla Koç'u yanılmadı. İlerleyen bölümlerde bunu ayrıntılarıyla, kendisiyle yaptığım röportajda okuyacaksınız.

Mustafa Koç

Koç ailesi kendine has ve mütevazı kişiliğe sahip kişilerden oluşuyor. Mustafa Koç ise çok erken kaybettiğimiz, çok önemli bir değer. Eğer onu erken kaybetmeseydik, Ali Koç ile Aziz Yıldırım arasındaki seçim yarışı belki de bu kadar sert geçmezdi. Mustafa Koç mutlaka bir noktada dâhil olur ve olayı başka bir tarafa çekmedi diye düşünüyorum. Çünkü Mustafa Koç hem çok sevilen hem de özel bir kişiliğe sahip büyük bir Fenerbahçeliydi. Mustafa Koç'u kaybettiğimiz gün *Hürriyet*'te bir yazı kaleme almıştım. Aradan geçen yıllara rağmen o yazı, hemen hemen her medya kuruluşunda bir referans gibi kullanılıyor.

Aziz Yıldırım, Ali Koç yaşamını kaybettiğinde, araları gergin olmasına rağmen sabah 6'da cenazeyi almak için hastanede idi. Bu aslında Yıldırım'ın Koç ailesine olan yakınlığının da göstergesiydi. Bu yakınlığın nasıl ve kimler tarafından bozulduğundan bahsedeceğim. Ancak Mustafa Koç'un yaşamını çok genç yaşta kaybetmesi, Ali Koç'un başkanlık hayallerinin önüne geçebilecek bir durumdu. Taziyesi Divan Oteli'nde yapılacaktı. Ben çok büyük samimiyetim olmamasına rağmen, çok sevdiğim Ali Koç'un yanında olmak için iki gün üst üste taziye gittim.

Koç beni gerçekten çok sıcak karşıladı. Taziyeden ayrılmadım ve akşama kadar orada durdum. Orada Koç ailesinin sıcakkanlılığını

bir kez daha gördüm. Ömer Koç, taziye için gelen insanların bek-
leme yaptığı alanda masaları tek tek dolaşüyor ve acılarına rağmen
çok samimi davranıyordu. Onun gerçek bir entelektüel ve çok zeki
bir insan olduğu söyleniyordu. Akşam taziye bittikten sonra Ali
Koç'un olduğu bölüme gittim. Yanında Hasan Çetinkaya ve Vol-
kan Demirel de vardı. Beni yine çok sıcak karşıladı. Yanında otu-
ran kişiden izin vermesini rica etti ve yanına oturmamı istedi. O
anda bile Fenerbahçe'yi düşünüyordu. Ardından Divan Oteli'nde
duvarlara asılan vahşi yaşam fotoğraflarını gösterdi ve bu fotoğraf-
ların abisi tarafından çekildiğini söyledi. Çok şaşırmıştım. Mustafa
Koç'un bu kadar yetenekli bir fotoğrafçı olduğunu bilmiyordum.
Kendisiyle hiç tanışmamıştım ama onu kaybettiğimizde sanki ai-
lemden birini kaybetmiş gibi üzülmüştüm. Onun fotoğraf konu-
sundaki yeteneklerini görünce çok şaşırdım. Ali Koç, abisinin bu
yeteneğini gururla anlatıyordu.

Ertesi gün de oradaydım. Yine aynı yerdeydik, sohbet ederken
ayağa kalktı ve bence çok kritik bir soru sordu...

İnsan Hayatında İki Yol Var

Ali Koç'un gözleri buğulu hallerini, kongre sürecinde birçok insan gördü. Mustafa Koç'u kaybettiğimiz o günlerde güçlü görünen ama yıkılmış bir adam vardı. İşte o akşam bence Ali Koç aklındaki şeyi söyledi. Orada başkaları da vardı ama benim anladığımı onlar anlamış mıydı, emin değilim. Ayağa kalktı ve şöyle dedi: "İnsanın hayatında bazen dönüm noktaları olabiliyor. Önümde iki yol var. Sizce bu yoldan mı gitmeliyim, yoksa şu yoldan mı?"

İki yolun ne olduğunu söylememişti. Belki de çok farklı bir şeyden bahsediyordu. Ama ben o yollardan bir tanesinin Fenerbahçe olduğunu hissetmiştim o anda. Belki de bambaşka bir şeyden bahsediyordu, bilemiyorum. Bunu kendisine sorma fırsatım hiç olmadı.

Kendisine şu yanıtı verdim: "Mutlu olacağınız yolu seçin."

Aslında Fenerbahçe'yi seçin demek istemiştim. Çünkü Ali Koç için Fenerbahçe'nin ne anlam ifade ettiğini çok iyi biliyordum. Bu kitabı okuduğunda belki o anı Ali Koç da hatırlayacak ve bu soruyu neden sorduğunun yanıtını sadece kendisi bildiği için gülümseyecek. Ama ben o günü hiç unutmayacağım. Çünkü o kadar içten ve samimi bir soruydu ki, böylesine acılı bir günde bile Fenerbahçe Başkanlığını bir gün hayal ettiğini düşündürdü bana. Belki de o gün, o hayalinin artık çok zorlaştığını düşünüyordu. Belki benim

yanıtım onu düşündürmüş ve bugünlerde Fenerbahçe Başkanı oluşunda çok minik de olsa bir faydası olmuştur. Bunun yanıtını kendisi bana anlatmazsa hiçbir zaman alamayacağım. Çünkü Ali Koç iş başarısı, zenginlik, para değil, başka şeylere önem veren biriydi. Bunların en önemlisi aileydi. Sonra Fenerbahçe geliyordu. Bence o yollardan bir tanesi ailenin istediği iş yaşantısıydı. Diğerisi ise kendisinin çok istediği Fenerbahçe'ydi.

Sert Bir Adam

Ali Koç çok kibar, naif, iyi bir insan... İnsanlara her zaman iyi niyetle yaklaştığına defalarca şahit oldum. Ama bir olay var ki, bunu çok az insan biliyor. Aslında çok fazla insanın önünde olmuştu ama bu olay çok fazla dillendirilmedi. Ben de Ali Koç'a olan saygımdan hiçbir zaman konuşmadım. Orada kaldı. Ali Koç'u tanıyanlar, onun çok sert bir yanının da olduğunu söylerler. Zaman zaman çok sinirli olduğunu da anlatırlar. Kongre günü şu an mevcut yönetimde olan birine karşı çok sert bir şekilde uyarılarda bulunduğunu görmüş-tüm. Ama bu onu ilk kez sinirli gördüğüm gün değildi.

3 Temmuz'un en ateşli günleriydi. Ali Koç neredeyse Çağla-yan'daki her duruşmaya geliyordu. Orada çok sıradan biri gibi bulunuyordu. Bugün Ali Koç'a FETÖ projesi diyenler, o gün FE-TÖ'cü hâkimlerin hâkim olduğu mahkemelerde Ali Koç'un salona bile girebilmek için ne eziyetler çektiğini görselerdi, belki bu söz-lerinden dolayı utanıp özür dilerlerdi. Onu kapıdan içeri girmeye çalışırken, kalabalığın arasında ezilme tehlikesi geçirirken defalar-ca gördüm. Şunu düşündüm hep. Koskoca Ali Koç isterse arka ka-pıdan girebilir. Neden bu çileyi çekiyor?

Semih Özsoy da birçok duruşmada Ali Koç ile birlikte gelip iz-liyordu. Ancak anlatacağım olayda nedeni belli bir şekilde çok yal-nızdık. O gün tesadüf eseri Aziz Yıldırım hastaneye kaldırılmıştı.

Ne onun yakınları, ne Fenerbahçeliler oradaydı. Sadece yeni serbest bırakılmış olan Şekip Mosturoğlu ve birkaç avukat oradaydı. Çok sayıda Trabzonlu vardı. Fenerbahçeli gazeteci olarak da belki sadece ben vardım. Bir de o günlerde faal olarak çalışmayan Lube Ayar... Bugün, o günü hatırlamaya çalıştığımda, aklıma kimse gelmiyor.

Tesadüf eseri Ali Bey’le yan yana oturuyorduk. Ali Koç’un elinde iPad’i de vardı. O sırada şu an ismini bu kitaba yazmanın bile zul geldiği, Trabzon’un yerel basınından bir gazeteci bizi görmüş ve bir tweet atmıştı: “Ali Koç, Fenerbahçeli gazeteciler Ahmet Ercanlar ve Lube Ayar’a duruşmada talimatlar veriyor ve ne yazacaklarını söylüyor...”

Bu tweet’i görmüştü ve bana kim bu adam demişti. Twitter’dan adamın fotoğrafına baktım ve hemen ön sıramızda, en sağda oturan kişi olduğunu tespit ettim. Oysa duruşmayı yan yana izlememize rağmen, Ali Koç ile neredeyse hiçbir şey konuşmuyorduk. Sadece duruşmadan önemli notları almaya çalışıyordum. Ali Koç da duruşmayı sessizce izliyordu.

FETÖ’cü hâkim Mehmet Ekinci duruşmaya ara verdiğinde, Ali Koç o gazetecinin arkasından gitti ve yazdığı yalandan dolayı hesap sordu. Bu sırada o gün çok kalabalık olan Trabzonlular bir anda Ali Koç’un üzerine yürüdü. O gün şunu düşünmüştüm: Sadri Şener duruşmaya 10-15 koruma ile gelirken koskoca Ali Koç nasıl olup da yanında tek bir koruma olmadan gelmişti. Çok sonradan öğrendim ki hiçbir zaman yanından ayrılmayan yardımcısı Erkan Sait, o anda otoparkta Ali Koç’un hemen arabasının yanında çıkan bir yangın nedeniyle aşağıya inmişti. Koskoca Ali Koç nasıl bu kadar sade ve normal olabiliyordu? Tek başınaydı ve üzerine gelen Trabzonlulara karşı geri adım atmadı. Son derece dik durdu. Şekip Mosturoğlu da ona destek oldu. Yumruklaşma olmadı ama

tartışmalar koridor sonuna kadar sürdü. Daha sonra Trabzonlulardan Ali Koç'a saygısızlık edenlerin özür dilediklerini duydum. O gün şunu anladım ki, Ali Koç yalı çocuğu olabilir ama geri adım atmayan yürekli bir adam aynı zamanda.

Vehbi Koç Anlatıyor

Bu kitabı yazarken Ali Koç hakkında bazı ipuçlarını elde edebilmek için Yapı Kredi Yayınları'ndan çıkan *Vehbi Koç Anlatıyor* kitabını da okudum. Bugünün Ali Koç'unun ipuçlarının orada yatabileceğini düşündüm. Okuyunca bunda yanılmadığımı da gördüm. Ali Koç'un kongre süresince söylediği "Belediye encümeni bile olmayacağım," sözleri siyasete ne kadar uzak durduğunun göstergesiydi. Vehbi Koç, kitapta Koç Ailesi ile siyaset arasındaki ilişkiyi uzun uzun anlatır. Babası ile birlikte 1919 yılında Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti'ne girişleriyle başlayan bu süreçte CHP'yle ve Atatürk sonrası dönemde İsmet İnönü ile her ne kadar yakın bir ilişki içinde olsalar da, hiçbir zaman siyasetin içinde yer almayan bir aile olmuşlar. Vehbi Koç, kitapta bunu çok sık bir şekilde vurguluyor. Ailede vatanseverlik, Atatürk ilkelerine bağlılık her şeyden önce geliyor. Vehbi Koç, Demokrat Parti'nin 1960 yılındaki yoğun baskıları sonrası CHP ile ilişkilerini tamamen kesmiş ve bir daha da kurmamıştır.

Kitapta ikinci ilgimi çeken konu ise, Vehbi Koç ve Ali Koç arasındaki başka bir benzerlik oldu. Vehbi Koç, kendi kararlarını aldığı zamanlarda hatalar yapabildiğini ve bu nedenle çevresindeki insanların fikirlerini çok dikkatli bir şekilde dinlediğini anlatıyor. Bu satırları okurken aklıma hemen Ali Koç geldi. Kendisiyle ne

zaman bir araya gelsek şunlar çok dikkatimi çeker: çok az konuşur, iyi dinler, not alır ve fikirlerinizi önemsediğini hissettirir. Bu özellik, bu ailenin başarısının sırrı olmuş. Bu nedenle Ali Koç'un Fenerbahçe'de başarılı olabilmesi için çevresindekilerin çok ileri görüşlü, farklı düşünebilen, stratejik ve zeki olması şart. Ali Koç her ne kadar çok zeki bir insan olsa da, çevresinden de aynı şekilde bir beklenti içinde. Aziz Yıldırım'dan liderlik konusunda tek adamlık alışkanlığını edinmiş Fenerbahçe camiası, çok daha farklı bir profil olan Ali Koç'a ilerleyen dönem içinde alışacak ve belki de sonra gelen her başkandan Ali Koç tarzını bekleyecek.

Bir Mektup ve Sonrası

Ali Koç'un Fenerbahçe'nin içinde olmasını çok istiyordum. Bu nedenle çoğu zaman boyumdan büyük işlere girdiğimi söyleyebilirim. Burada yazdıklarımı Ali Koç da okuyunca şaşırarak ama o mektubu bana hiç kimse yazdırmamıştı.

Hangi mektup dediğinizi ve merak ettiğinizi biliyorum.

Ali Koç, seçim sürecinde gittiği her yerde bir gazetecinin kendisine 2015'te yazdığı mektuptan ya da mailden bahseder. Şimdilerde mektuplar mail ile yazılıyor. 2015 yılında Aziz Yıldırım gerçekten de çok zor durumdaydı. Karşısında Hulusi Belgü adaydı ama Yıldırım'ın kazanmama ihtimali yoktu. Ancak başkanlığı taraftarın gözündeki güçlü bir başkanlık olmayacaktı.

Benim aklımda ise Ali Koç'un başkan olması vardı. Fenerbahçe'de öyle bir profil hayal ediyordum. Mahmut Uslu'yu aradım ve Ali Koç'un yönetime girip girmeyeceğini sordum. O da kendisi ile görüşeceklerini ve girmesi için her şeyi yapacaklarını belirtti. Kısa bir süre sonra Ali Koç'a bir mektup yazdım. Fenerbahçe için ne kadar önemli olduğunu anlattım ve yöneticilerin kendisini arayacağını belirttim. Bunun üzerine neler yaşandığını yıllar sonra öğrendim. Ali Koç gerçekten de Ömer Temelli'nin evinde yöneticilerle bir araya gelmiş ve yönetime girmesi için ciddi bir baskı ile karşılaşmış. Bu baskılardan zorlukla sıyrılmış ancak kendisine

yönetim listesine yazılacağı iletilmiş. Ali Koç bunun üzerine uzun bir mesaj yazarak neden yönetime giremeyeceğini anlatmış. Bu kısımları Ali Koç kongre sürecinde gittiği her yerde anlattı ve aslında hiç aklında olmayan başkanlık sürecinin o anda başladığını söyledi.

Kongre günü geldiğinde Ali Koç ile Ülker Arena'nın girişinde karşılaştım. Bana biraz öfkeliydi. Yazdığım mailin yanlış olduğunu söylüyordu. Aslında bana göre masum bir maildi ve sadece Ali Koç'a olan sevgimden yazmıştım. Kısa süre sonra sakinleşti. Yürüyen merdivenle yukarı çıkarken bana seslendi ve "Ahmet sen kongre üyesi misin?" diye sordu. "Hayır Ali Bey," dedim. "O zaman kongre üyesi olmanı istiyorum. Bu çok önemli," dedi. O gün anladım, Ali Koç başkan olacaktı.

Salona girdik ve kongre gerçekten de gergin bir ortamda başladı. Aziz Yıldırım çok zor durumdaydı. Eleştiriler çok fazlaydı. Hulusi Belgü'nün kazanma şansı yoktu belki ama Aziz Yıldırım'ı gerçekten çok fazla zorluyorlardı. İşte o sırada Ali Koç'a bir telefon geldi ve kendisini konuşma listesine yazdıklarını belirttiler. Telefonu açtıran başkan Aziz Yıldırım'dı. Zor geçen kongrede aslında Ali Koç'tan destek bekliyordu. Ali Koç elini uzatmasa kongreyi yine kazanacaktı ama sonrası çok zor geçecekti. Çünkü eleştiriler sadece kongreyle sınırlı değildi. Tribünler karışık, camia karışık. İşte bu sırada, Ali Koç onlar için bir can simidiydi. Camia tarafından tartışmasız çok sevilen biriydi. Benim yazdığım mailde bu hesaplar yoktu. Aklıma Ali Koç'u kalkan olarak kullanmak istedikleri gelmemişti. Aziz Yıldırım'ın 4-5 arkadaşıyla yönetime girme teklifini, Yıldırım'ın çalışma tarzına uymayacağı gerekçesiyle reddetmişti ama bu konuşma çok ama çok önemli hale gelmişti.

Koç, anons edildiğinde yerinde bile değildi. Bu kadar çabuk kürsüye çağrılacağını tahmin bile etmemişti. Kısa bir beklemeden

sonra ayakta alkışlanarak kürsüye geldi. Herkes alkışlıyordu. Yönetim dahil. Aynı Ali Koç, arada hiçbir şey değişmemesine rağmen bundan tam iki yıl sonra 2 Haziran 2017’de mali genel kurulda kürsüye geldiğinde, yönetim kurulu tarafından aynı sıcaklıkla karşılanmayacaktı.

Ardından o tarihi konuşma geldi:

“Başkanımızın en azından dava sonuçlanana kadar, inşallah lehimize sonuçlanacak, camianın başında olmasını destekliyorum. Lehimize sonuçlanması her şampiyonluktan ve sportif başarıdan önemlidir. Önemli olan bu lekeden temizlenmektir. Bugünden ileriye dönük olarak geleceğin tohumlarını atmalıyız. Küçüklükten beri hayal ettiğim başkanlığa adaylığım konusunda artık bugün değilse de yarın elimizi taşın altına koyma zamanımız geldi. Başkanımızla bunu istişare ettik. O zaman, ne zaman olur bilmiyorum ama başkan yönlendirmesi ve muhteşem tecrübesiyle ışık tutacaktır. Keşke ‘Ali Koç başkan Fenerbahçe şampiyon’ diyecek kadar kolay olsa ama kimsenin elinde sihirli değnek yok. Kenetlendiğimiz zaman neler yapabileceğimizi göstereceğiz.

Aziz Yıldırım’la istişare halindeydik. Başkan, bana olan güvenini, yönetim kuruluna beni tekrar dahil ederek gösterdi. Özel durumundan dolayı davetini yerine getiremedim ama her zaman içeride ve dışarıda ‘hep destek tam destek’ ruhuyla elimden geleni yapmaya çalışacağım. İçten ve samimi bir şekilde bugünü ve yarını konuştuk

Taraftar konusu herkesi üzüyor. İki yönü var madalyonun. Burada önemli olan nihai hedef. Hepimiz aynı gemideyiz. Saha içi ve dışındaki başarılar için omuz omuza vermemiz gerekiyor.”

Not: Bu kitabı yazarken, kongredeki konuşmanın videosunu tekrar izledim. Ali Koç bu konuşmayı yaparken “Bugün değilse de

yarın taşın altına elimizi koyma zamanımız geldi,” cümlesini kurduğunda, Başkan Aziz Yıldırım onu alkışladı. Diğer tüm yönetim kurulu üyeleri de Yıldırım’ın bu alkışlarına eşlik etti. Oysa iki yıl sonraki benzer konuşmada, Aziz Yıldırım rahatsız olduğunu belirtip konuşmayı yerinde dinlememiş ve bırakın yönetimin alkışlamasını, salonda Ali Koç’u kimlerin alkışladığını kamera görüntüleri ile tek tek tespit ettirmişti.

Yargıtay mı, Mahkeme mi?

Aziz Yıldırım mahkemeden beraat kararı çıkması halinde başkanlığı bırakacağını defalarca söylemişti. Ancak mahkemeden beraat çıktıktan sonra, “Yargıtay’da dava sonuçlanınca bırakacağım,” diye ifadelerini değiştirdi. Bu kongrede yaptığı konuşmada ise Ali Koç’un 2018’deki adaylığını bizzat kendisi açıklıyordu:

“Benden sonra buraya kimin başkan olacağı çok önemli. Benden sonra çapulcular olursa yandık. Bunun için Ali Koç’a rica ettik. Ali benim kardeşim gibi. Biraz iş yoğunluğundan görüşmeyelim 2-3 ay, hemen ‘araları yok’ diye yazıyorlar. Ali Koç, bıraktığım gün başkanlığa aday olacak, söz verdi. Çapulculara burada yer yok. O kongrede ben burada olacağım.”

Gerçekten de Ali Koç’un başkan olduğu kongrede Aziz Yıldırım oradaydı. Ama destek olmak için değil, rakip olarak. Hem de çok sert bir kongre sürecinin ardından...

İpler Tamamen Kopuyor

Aziz Yıldırım ve Ali Koç arasında ipler, gerçek anlamda bu kongrenin 3 ay sonrasında kopuyordu. O dönem Burhan Karaçam ile Ali Koç kulübe gidiyorlar ve gergin ortamda bir konuşma yaşıyorlardı. Bu olay medyada farklı şekillerde yer buldu. Bu ki-tapta ilk kez o dönemin tanıklarından biri olan Burhan Karaçam

konuştu. Bu nedenle genellikle kitabın sonunda yer verdiğim röportajlardan bir tanesini burada vereceğim. Çünkü bu konuyu atlayarak diğer konulara geçmek, olayın bütünlüğünün tamamlanamaması anlamına gelir.

Aziz Yıldırım Bizi Anlayamadı

Burhan Karaçam, Ali Koç yönetiminin ekonomiden sorumlu devlet bakanı. Uzun yıllar Yapı Kredi'yi yönetti. Fenerbahçe ne zaman ekonomik olarak zora düşse Burhan Karaçam çözümleri ile orada oldu. Ancak kongre öncesi ve sonrası dönemde çoğu kişinin eleştirilerine de maruz kaldı. Ali Koç'un A takımından olan Karaçam ile de bir röportaj yaptık...

Ali Koç'u ilk kez ne zaman tanıdınız?

1998 yılında Çubuklu29'da Morgan Stanley'in o dönemki başkanına bir yemek veriliyordu. Ali Koç'la aynı masada oturduk tesadüfen. Koç Grubu ağırlığı ile yavaş hareket etmesi ile biliniyordu. Ben de Rahmi Bey'in Amerika'da oğlunu duyuyordum. Çok farklı tarzda hareketli ve dinamik bir genç olduğu söyleniyordu. Orada aynı masada otururken de bir türlü durmuyordu. Bir sene de Morgan Stanley'de çalışmış. Çok da tanıdıkları vardı. İş çevresine ilk kez o gün çıkıyordu.

Vehbi Koç ile çalıştınız mı?

Hayır, ama kendisi ile tanışıyorduk. Bir gün yemek yedik. Bankada yemek yedik. 18. katımızda yemek yenirdi. Bir defa da Vehbi Bey'i ağırladık. Yemek sonrası da "Bu kadar yemekleri nasıl veriyorsunuz, banka nasıl karşılıyor?" demişti.

3 Kuşak Koç ailesini de tanıyorsunuz.

Ben Rahmi Koç ile çalıştım. Ali Koç dijital dünyayı çok iyi bildiği için ben onunla yakınlık hissettim. Ben Koç Grubu'ndayken Ömer Koç yönetim kurulundaydı. Ali Bey ile o dönem hiç tanışmadım. 2004-2005 yıllarında 1907 Fenerbahçe Derneği'ne başkan olduğunda beni davet etti. 15 yıldır 1907 Fenerbahçe Derneği'nin başkan yardımcısı olarak çalışıyorum.

Ali Koç'u çoğu insan Koç ailesinin bir üyesi olarak tanıyor ama Fenerbahçeli Ali bambaşka birisi. Nasıl anlatırsınız Fenerbahçeliliğini?

Bambaşka bir tutkusu var Fenerbahçe'ye. Fenerbahçe sevgisi öyle bir şey ki bunu kendimden de biliyorum. Çocukluğunda içine girdi mi bir daha atamıyorsun. Anne sevgisinden sonraki sevgi Fenerbahçe sevgisi. Bilinçli ve duygusal bir seçim. Renklerle bütünleşip geliyorsun. O sevgi de onun içine girmiş. O noktaya gelmiş bir insan için duygularının çizdiği yöne gitmemesi çok da mümkün değil. Kendi sevdasını o ortamdan kurtarmak için bir çaba sarf ediyor. Bir hobi değil Ali için. Kontrol edilemez bir sevgi Fenerbahçe onun için. Evlat sevgisi gibi.

Kongre dönemindeki ayrışmanın, sizin Ali Koç ile birlikte 2 Eylül 2015'te kulübe yaptığınız ziyaret ile başladığı söyleniyor. O gün neler yaşandı? İlk kez tanıklarından birinin ağzından duymak isterim.

O medyaya yansıdığı gibi bir olay değildi. 2015'te bir mali genel kurul oldu. Ali Bey çıktı konuştu. Fenerbahçe başkansız kalmaz konuşmalarının olduğu gün Ali Bey çıkıp aday olacağını söyledi. O dönem Cumhurbaşkanına kadar gidip yeniden yargılama için çalıştık. Yazın yeniden bir araya geldiğimizde konuşuyorduk.

Finançal Fair Play için UEFA denetimine ilk defa girecektik. Onun için kulüptekiler çok farkında olmayabilir işin ciddiyetinin. Gidip kulübe konuşalım, nasıl yardımcı olabiliriz diye soralım dedik. O şekilde gittik. Aziz vardı, Şekip vardı, Mahmut vardı, İlhan vardı. İsfendiyar Zülfikari vardı. Oturup konuşurken yanlış anladı bizi herhalde. Bizim amacımız oturup durumu öğrenelim, yapacak bir şeyimiz varsa yapalımdı. 2 ay sonra, 3 ay sonra karar çıkabilirdi. Hazırlıklı olalım diye gitmiştik. Öyle yazıldığı gibi kavga gürültü, patırtı olmadı ki.

Sizin orada Aziz Yıldırım'a Aziz dediğiniz için ortamın gerildiği söylendi.

Ben ilk defa Aziz demedim ki. Hep Aziz diyordum. Benim evime de girip çıkan, konuştuğumuz bir adamdı. Ben bir kere büyüğüm Aziz'den. Bugüne kadar sevgide saygıda hiçbir kusur olmamıştı. Ben onu formal, resmi bir görüşme olarak görmemiştim. Şimdi kulübe geldiğimizde görüyoruz. Herkes birbirine başkan diyor. Bana da başkan diyorlar. Ben alışkın değilim böyle bir şeye tabii ki. Birtakım insanları evimde ağırlamamı da istemiştir. Birçok projesinde bana haber verirlerdi. Giderdim. O zaman da Aziz derdim. Fenerbank, kredi kartı. Fenerium tribünün bütün finansmanını organize eden benim. Koçbank, Yapı Kredi'den stat yapılırken biz karşıladık finansmanları. Kendi adıma o dönem birtakım riskleri de aldım. Hiçbir zaman yardım etmediler, köstek oldular diyemezler. O tür bir ilişki içinde değiliz. Benim Aziz dememi neden yadırgadı anlamadım. Herhalde kulüpte herkes başkan dediği için başka bir hüviyete bürünüyor. Benim içtenlikle ve samimiyetle ifade etmemi herhalde biraz yadırgadı. Ben de onu yadırgadım. Şekip'le, Uslu'yla o kadar yakınlığım yok ama bana İlhan abi der. Daha sonra öğreniyorum ki bana bozulmuş. Birtakım ifadelerde

bulundu. “Ali, Aziz’e aynı geminin içindeyiz,” dedi. Aziz ona “Aynı geminin içinde değiliz,” dedi. “Bizim sorunlarımız farklı,” dedi. Şekip Mosturoğlu “FFP’yi biz hallederiz,” gibi bir şeyler söyledi. Ben de ona bu işin o kadar kolay olmadığını, kulübün çok zor durumda kalabileceğini söyledim. Ondan sonra konuşacak bir şeyimiz yok dedik. Çok farklı tellerden çalışıyorduk. Bir yere gidemiyoruz. Biz oraya yardımcı olmaya gitmiştik. Ama bizi çok farklı algıladılar. Biz Ağustos’ta görüşelim istedik. Eylül’de oldu bu görüşme. Bizim farklı bir beklentimiz yoktu. Çok farklı bakış açısı ile gittik. Biraz da Ali başkanlığa adaylığını koyarsa, dava ile ilgili olumlu ya da olumsuz bir şey olursa da hazırlıksız yakalanmayalım diye yaptığımız görüşmelerdi.

Eski yönetim sizi çok antipatik bulduğunu ifade ediyor. Hesaplarda algı oyunu yaptığınızı ifade ediyorlar. Fenerbahçe finansal anlamda çok mu kötü durumda, çok mu karışık?

Eski yönetimdeki kişiler de dahil gerçek anlamda kulübün mali durumunun farkında olduğunu sanmıyorum. Hiçbir zaman gerçek bir denetim yapılmamış. Aziz Yıldırım bir takım projelerde hep bana sorardı. Aramızda güven sorunu da yoktu. Maalesef böyle bir durumla karşılaştık. Bir defa, eski yönetim Fenerbahçe’nin gerçek mali durumunu bizimle birlikte öğrendi.

Bu çok ilginç bir tespit...

Ben hem finansçıyım hem mali anlamda uzmanım. Benim saham bu. Dolayısı ile ben bu mali konulara bakarken geçmiş dönemi yermek için değil gelecek döneme çözüm bulmak için çalışıyorum. Bugün bazı bilgileri bulmak çok mesele değil. Futbol A.Ş. halka açık. Bilinmeyen kısım dernek kısmıydı. Onları da burada buldum. Buradaki raporlamalar tüzüğe aykırı bir şekilde hiç

yapılmamış. Buraya geldiğimizde kulüp sıfır tüketmişti. Kasada hiç para yoktu ve 4-5 aylık birikmiş borçlar vardı. Biz gelmesek siz ne yapacaktınız dedik burada profesyonellere bitmiştik dediler. Size şöyle söyleyeyim. 2-3 sıkıntımız var. Kulüp gelirlerinin 6-7 katı borçlanmış durumda. Bunlar dövizle olan borçlar. Gelirlerin büyük kısmı Türk parası. 2023'e kadar olan gelirler ya tahsil edilmiş ya da harcanmış. Dolayısı ile önümüzdeki 4 sene 5 sene buranın gelirleri neredeyse hiç yok. Cari yıl giderleri ne ise onu burası temin etmek durumunda. Yılsonu itibari ile konsolide durumu ortaya koyduk. Bir taraftan borçları kapatmaya çalışırken bir taraftan da cari giderlerimizi karşılamaya çalışıyoruz. Siz evinizi bir yıllığına kiraya verip peşin alıp parayı da hemen yemişsiniz. Geri kalan 11 ay aç kalırsınız. Esas uğraştığım konu, bunu nasıl çözeceğiz. Geçmişle hesaplaşmanın bize katacağı bir şey yok. Gelirlerin böyle temlik edildiğini, cari harcamaları, yüksek faizli faktoring borçlarını bilmiyorduk. Belirli bölümleri biliyorduk. Küçük rakamlar değil. Ali de bunu defalarca anlattı. Ali'nin buraya koyacağı belirli bir miktar var. Hepsini vermesi mümkün değil. Camiamızın desteği olmadan bu işin altından kalkmamız mümkün değil.

Övgü ve Burcu'nun Gönderilmesi

Fenerbahçe iletişim ekibinde iki tane fişek gibi genç kız vardı. İşlerine bu kadar bağlı olmaları, başkan Aziz Yıldırım'ı inanılmaz kollamaları ile tam anlamı ile kulübün kadınlarıydılar. Normal şartlarda böyle bir ikiliye plaket verilip teşekkür edilmesi gereken bakın neler oldu...

Ali Koç yönetimden 2012 yılında ayrılmıştı ama Fenerbahçe'den bir türlü kopamıyordu. Sürekli olarak Fenerbahçe'nin 3 Temmuz sürecindeki mağduriyetini gidermek için çabalıyordu. İşte "Adalet Fener Yak" kampanyası da bunlardan bir tanesiydi. Sıradan bir kampanya değildi. Birçok ünlü isimle çekilen tanıtım videoları, profesyonel bir ekiple yapılan iletişim çalışmaları ile yeniden yargılanma konusunu sürekli olarak gündemde tutmak amaçlanıyordu. Change.org sitesinde yeniden yargılama için imza kampanyası başlatılmış ve yüzbinlerce imza toplanmıştı. Sırada bu imzaların muhataplarına iletilmesi kalmıştı. Ali Koç bunu da bizzat kendisi yaptı. 1907 Fenerbahçe Derneği'ndeki yakın çalışma arkadaşları ile Ankara'ya defalarca giderek yargının ve devletin önemli isimlerine bu imzalar teslim edildi. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç, bu isimlerden bazılarıydı. Görmezden gelinemez bir kampanyaydı. Tam 600 bin imza atılmıştı.

Bununla da kalınmadı. Bağdat Caddesi'nde yüz binlerce kişinin katıldığı bir yürüyüş düzenlendi. Köşe yazarları ziyaret edilerek onlara Fenerbahçe'nin uğradığı mağduriyet anlatıldı. Bunların hepsinde Ali Koç bizzat bulunuyordu. Daha sonradan başkan olursa Fenerbahçe'ye zaman ayıramaz denilen adam, inanılmaz bir şekilde mücadele ediyordu.

Bunları bir kenara koyun ve Fenerbahçe'nin 2018 kongre sürecini hatırlayın. Ali Koç'a yönelik en büyük koz Fenerbahçe'nin Yargıtay'daki davasına yeterli ilgiyi göstermeyeceğiydi. Türk insanının hafıza sorunu tam da burada ortaya çıkıyor. Yukarıda yazdığım şeyler, aradan geçen yıllarda unutulup gitmişti.

İşte böyle bir çalışmanın da etkisi ile 23 Haziran 2014'te mahkeme Fenerbahçe için yeniden yargılama kararı aldı. Bu müthiş bir olaydı. Herkes bayram ediyordu. O dönem yönetim kurulunda yer alan Deniz Tolga Aytöre'nin de katkısı büyüktü. Ali Koç kamuoyunu oluştururken o da mahkemeyi ikna etmişti.

İşte tam da yeniden yargılamanın açıklandığı gün tabiri caizse kıyamet kopuyordu.

1907 Fenerbahçe Derneği adaletefeneryak.com sitesinden bir açıklama yayımlayarak yeniden yargılama kararını sevinçle karşıladığını belirtiyordu.

“3 yıl önce uyandığımız karanlık günün ardından, adalete duyduğumuz sonsuz inanç ile geldiğimiz bugüne, bu günlere.....

Ortaya atılan tüm iddialara ve değerlerimizi, sahip olduklarımızı zı yaralayan sayısız engelle rağmen

İnandıklarına tutunup vazgeçmeyerek, hayatın akışını değiştiren, Yenilgi, mağlubiyet, son gibi görünen her durumda ‘daha yeni başlıyor’ diyerek Fenerbahçe’ye sınıksız sarılan,

Bir gün hep birlikte, bir gün nöbetleşe ama her gün el ele ve dimdik durarak

Bugün; ilk günden itibaren Fenerbahçe'den sakınılan "Adaleti, Adil yargılanma hakkını" elde etmemizi sağlayan,

Büyük Taraftarımız başta olmak üzere,

Adalet bir gün herkese lazım olur, 'herkes için adalet' diyerek, Dünya'nın ve Türkiye'nin dört bir yanından renk farkı gözetmeksizin imza atan her bir bireye,

Ve süreç boyunca inancımızı paylaşarak Adalet Fener Yak kampanyamıza destek olan Kulübümüze,

SONSUZ TEŞEKKÜRLERİMİZLE...

AYRICA İNANCIMIZ İLE ÇIKTIĞIMIZ BU YOLDA

Adalet için yaktığımız Fener'e ses olan, güç veren duyarlı sanatçılarımıza ve toplumun önde gelen isimlerine,

Gerçeği görüp milyonların sesine kulak veren, Fenerbahçe'ye adil yargılanma hakkını teslim eden ve ADALET İÇİN HAREKETE GEÇEN TÜM TÜRKİYE'YE,

FENERBAHÇE AİLESİ adına teşekkür ederiz.

Milyonlarca insanın sorumluluğunu taşıyan Adalet Fener Yak kampanyasının hayata geçme sürecinde; tüm içtenliği ve özverisi ile karşılıksız görev alarak, kampanyanın Türkiye'nin en büyük, dünyanın sayılı kampanyalarından biri haline gelmesinde emeği geçen gizli kahramanlara da teşekkürü borç biliriz.

Adalet için çıktığımız bu uzun yolun sonunda, bu başarı hepimizin.....

1907 Fenerbahçe Derneği

23 Haziran 2014 - adaletefeneryak.com"

Bu kararda gerçekten de payı olmasına rağmen, tamamen kendi zaferi olduğunu düşünen Deniz Tolga Aytöre başkan Aziz

Yıldırım'a gidip bu açıklamanın art niyetli olduğunu anlatıyor ve açıklamada Aziz Yıldırım'a teşekkür edilmediğini belirtiyordu. Bu açıklamanın kulüpte çalışan Övgü Doğan ve Burcu Aydın tarafından yazıldığı da başkan Aziz Yıldırım'a iletiliyordu. Oysa gerçek öyle değildi. Yazıyı onlar kaleme almamıştı. Ali Koç ise Londra'daydı o sırada.

Öfkeden deliye dönen Başkan Aziz Yıldırım hışımla kalkıyor, Övgü Doğan'ı telefonla arayarak çok ağır hakaretler ediyordu. Bu olayın ardından bu iki isim istifa etmek zorunda kalıyordu. İki ismin kulübe dönmesi için yapılan girişimler ise *Sabah* gazetesine "sızdırılan" bir haber ile hayal oluyordu. Bu haber sonrası geri dönüş mümkün değildi. *Sabah* gazetesine o haberi sızdıran kişi daha sonra kendisinin kulüpten ayrılma haberini de aynı gazeteye sızdırmıştı. Kim olduğunu zaten yukarıdaki satırlardan anlayabilirsiniz. Çünkü Övgü ve Burcu'ya haksızlık yapıldığını ve kulübe dönmeleri gerektiğini dilimin döndüğünce yöneticilere anlatmıştım. İkna olmuşlardı da. Ancak aşağıda okuyacağınız haber sonrası bu dönüş imkânsız hale geldi.

F. Bahçe camiası, 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nden gelen yeniden yargılanma haberiyle sevinç dolu günler yaşarken, bu süreçte can sıkıcı bir gelişme yaşandı. Başkan Aziz Yıldırım, "veliahtım" dediği Ali Koç'un başkanlığını yaptığı 1907 Fenerbahçe Derneği'ni defterinden sildi! Peki ne oldu da başkanla en büyük destekçilerinden Ali Koç'un arasına kara kedi girdi? İşte o süreç:

'SANKİ TEK BAŞINA ÇIKARTTI'

1907 Derneği, "yeniden yargılanma" kararının çıktığı 23 Haziran Pazartesi akşam saatlerinde adaletefeneryak.com adresinden bir

açıklama yayınladı. Açıklamada ne Fenerbahçe başkanının ne de Fenerbahçe yönetiminin adı geçiyordu. Durum, yöneticiler tarafından salı sabahı başkan Aziz Yıldırım'a iletili. Açıklamayı okuyunca küplere binen başkan, "Böyle açıklama mı olur! Sanki yeniden yargılama kararını tek başına 1907 Derneği çıkarttı" diyerek tepkisini ortaya koydu. Yıldırım ardından da kurmaylarına ve kulüp çalışanlarına, "Bundan sonra 1907 Derneği'nin hiçbir organizasyonunu desteklemeyin" talimatı verdi.

KULÜPTE OPERASYON

Aziz Yıldırım bununla da kalmadı. Ali Koç'un yöneticiliği döneminde kurulan Fenerbahçe Spor Kulübü Kurumsal İletişim Departmanı'nda da adeta operasyon yaptı. Yıldırım, son yapılan açıklama dahil 'Adalet Fener Yak' kampanyasının kulüp kanallarından desteklenmesini sağlayan iki çalışanın işine son verdi. Kurumsal İletişim Departmanı'nda görevli 1907 Derneği'ne yakınlığıyla bilinen Övgü Doğan ve Burcu Aydın, salı günü itibarıyla kulüpten ayrıldılar.

600 BİN İMZA TOPLANMIŞTI

1907 Derneği'nin change.org adresi üzerinden başlattığı 'Adalet Fener Yak' kampanyasında yeniden yargılama için tam 600 bin imza toplanmıştı. Derneğin başkanı Ali Koç, bu imzaları iletmek üzere Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç ile makamlarında birer görüşme yapmıştı.

KULÜPTEN AÇIKLAMA

Fenerbahçe Kulübü, basında yer alan başkan Aziz Yıldırım ile eski yönetici Ali Koç arasında sorun olduğu yönündeki haberleri yalanladı.

Sarı-lacivertli kulübün resmi internet sitesinden yapılan açıklamada, "Kulübümüz ve Başkanımız Sn. Aziz Yıldırım ile 1907 Fenerbahçe Derneği ve eski Asbaşkanımız Sn. Ali Koç arasında herhangi

bir sorun yoktur. Bu haberlerde bahsi geçen iki kulüp personelinin ayrılışı ise uzun süredir düşünülen bir tasarruftur ve kurumsal yapı işleyişi kapsamında gerçekleşmiştir” denildi.

27 Haziran 2014 - Sabah

Bu haberde söylenildiği gibi bu iki isim 1907 Fenerbahçe Derneği ile yakın değillerdi. Aksine Ali Koç ile belirli düzeyde bir ilişkileri vardı ama başkan Aziz Yıldırım’a daha yakındı. Adalet Fener Yak kampanyasının duyurularının resmi sitede yayımlaması da başkan Aziz Yıldırım’ın bilgisi dahilinde yapılıyordu. Aziz Yıldırım, Övgü Doğan’a Adalet Fener Yak kampanyası için nasıl bir yardım gerekirse yapmasını söylemişti.

Bu yaşanan olay Aziz Yıldırım ve Ali Koç arasında ilk fırtınanın kopmasına neden oluyordu. İkili arasında ciddi bir soğukluk başlıyor ve 2015’teki kongreye kadar zorunlu olmadıkça bir araya gelmiyorlardı.

Aziz Yıldırım'dan Kritik Bir Hamle

Fenerbahçe Başkanı Aziz Yıldırım divan kurulunda yine esip gürlüyordu. Bu kez hedefinde kimine göre Ali Koç, kendisine göre ise başkaları vardı.

Yıldırım, “Başkan adayı olan çıksın erkek gibi adayım desin. Araya insan sokarak söylemesinler. Ben Yargıtay’ın kararı Fenerbahçe lehine çıkmadan ayrılmam. Beni ancak siz divan üyeleri gönderirsiniz.”

Bu sözler kamuoyunun büyük bölümü tarafından Ali Koç’a yönelik olarak algılandı. Belli ki Ali Koç da öyle algıladı. Her ne kadar Aziz Yıldırım “Bu sözleri Ali Koç’a yönelik söylemedim,” dese de başka bir muhatap da yoktu. Kim Aziz Yıldırım’ın karşısında kazanabileceğini düşünerek aday olabilirdi ki? Bunu yapan Mehmet Ali Aydınlar kongrede açık ara farkla kaybetmişti. Bu sıralar 1907 Fenerbahçe Derneği’nde çeşitli toplantılar yapan dernek başkanı Ali Koç bu resti gördü. Kısa bir süre sonra dernekte yaptığı bir konuşmada dışarıya sızan daha doğrusu sızmasına izin verilen bir görüntü Ali Koç’un başkan adaylığını kamuoyuna duyurdu. Başkan Aziz Yıldırım 2 yıl sonra bu konuşma ile başlayacak süreç sonunda başkanlığı açık bir farkla kaybedeceğini muhtemelen düşünmüyordu. Daha sonra anlatacağımız gibi kongre günü akşam saatlerine kadar bile kazanacağından emindi.

Final Four

Fenerbahçe'nin de yer alacağı İstanbul'daki Final Four, görüntülerde herkesin anladığının tam tersine gizli bir savaşı da içinde barındırıyordu. Ali Koç ve Aziz Yıldırım orada birbirlerine çok yakın davranıyorlar, ancak bu yakınlık, sonunda iki taraftan birinin aslında o kadar da samimi olmadığı gerçeğini belirgin bir şekilde su yüzüne çıkarıyordu. Ali Koç, kulüp ne zaman kapısını çalsa başkan Aziz Yıldırım'a kırgın bile olsa geri çevirmiyordu. Candice Parker transferinde yardım etmesi, kulüpten gelen son istekti ve bunu da kırmamıştı. Final Four günü başkan Aziz Yıldırım'ın biraz solunda, çocuklarıyla birlikte maçı izliyordu. Maç öncesi birbirlerine son derece sıcak davranıyorlardı. Ali Koç'un yanında oturan Ali Yıldırım sık sık Koç ile sohbet ediyordu. Hatta sevinçlerde Ali Koç ve birkaç metre ötede oturan Cenk Başak birbirlerine sarılıyorlardı. Müthiş görüntülerdi. Çok etkileyici bir şampiyonluk gelmişti. Muhteşem görüntüler vardı Sinan Erdem salonunda. Fenerbahçeliler mevcut başkanları ve müstakbel başkanları Ali Koç'un yakınlığını gördükçe çok daha mutlu oluyorlardı.

Derken kupa töreni başladı. Başkan Aziz Yıldırım yönetici arkadaşlarını, yanında oturan Ferit Şahenk'i, gazeteci Ertuğrul Özkök'ü alarak seremoniye doğru ilerlemişti. Radarlarımı açmış yukarıdan yaşananları izliyordum. Ali Koç'un da o fotoğrafta olmasını

istiyordum. Ali Koç oradaydı. Her defasında kapısı çalınan, destek istenen Ali Koç'a bir davet görememiştim. Seremoni sürerken aşağıya doğru yürüdüm ve Ali Koç'un yanına gittim. Her zaman olduğu gibi çok sıcak karşıladı. Aziz Yıldırım ile tokalaşırken asla gözünüze bakmaz. Elinizi sıkarken elinin sadece parmak kısımları ile tokalaşır. Bu da karşısındakini rahatsız ve önemsiz hissettirir. Oysa Ali Koç gerçekten çok samimi bir şekilde elinizi sıkar ve gözlerinize bakar, Yakın gördüklerini öper... Böyle özel bir yapısı vardır.

Orada Ali Koç ile yaptığım kısa bir sohbet, aslında yukarıdan gördüğüm fotoğrafın hiç de görüldüğü gibi olmadığını gösterdi. Öfkeliydi ve üzgündü... Bana döndü ve şunu söyledi: "Kendini asla bu adamlara kullandırtma. Sen bir şeyi yaparsan Fenerbahçe için yapıyorsun, nasıl bir Fenerbahçeli olduğunu biliyorum ama kendini asla kullandırtma... Doğru bildiğini yap."

Ali Koç, asla kendisi için bir şey isteyen biri değildir. Bu kadar zamandır daha bir kez bile benden kendisi ile ilgili bir şey yazmamı istemedi. Her zaman doğru bildiğini yaz dedi. Yani aslında kendi aleyhine bile olsa doğru olanın yazılmasını söyleyen bir centilmendir dersem yanlış olmaz.

Final Four günü kongre sürecinin ne kadar sert olacağını gösterdi. Ali Koç o günlerde daha resmen aday değildi ama aday olacağını herkes biliyordu. Aziz Yıldırım da biliyordu ve rakibini çok da fazla ön plana çıkartmak istemiyordu... 2015'te Ali Koç için benim adayım diyen aynı Aziz Yıldırım mıydı? Yoksa o gün kendisine nefes aldırıldığı için mi öyle demişti? Oysa kongreye daha bir yıl vardı. Ali Koç orada onurlandırılrsa da kongre süreci çok daha keyifli başlayabilirdi.

Mali Genel Kurulda Ali Koç Kararlılığını Gösteriyor

Şampiyonluğun üzerinden henüz 10 gün geçmişti. Fenerbahçeliler zafer sarhoşuydu. Bu kez mali genel kurul vardı. Fenerbahçe'nin mevcut yönetimi için önemli bir gövde gösterisi zamanıydı. Kupa ile birlikte herkes genel kuruldaki yerlerini almıştı. Ali Koç bu kez Fenerbahçe yönetiminin ısrarları ile değil kendi iradesi ile kürsüye çıkacaktı. Yönetimin gövde gösterisi bir anda tersine dönebilirdi. Başkan Aziz Yıldırım, Ali Koç kürsüye çıkmadan hemen önce içeriye doğru gidiyordu. Rahatsızlığını öne sürüyor ve Koç'u içeride televizyondan takip etmeyi tercih ediyordu.

Koç anons edildiğinde salon bir anda hareketleniyor ve insanlar ayağa kalkarak alkışlıyordu. 2015 Mayıs ayında kürsüye çıktığında, kendisini coşkuyla alkışlayan Fenerbahçe yönetimi bu kez ya alkışlamıyor ya da biraz zorunlulukla alkışlıyordu. Koç yine kararlı bir şekilde konuşmaya başladı:

“Müsaadenizle 2018 Mayıs ayında yapılacak olan seçimli genel kurulumuzla ilgili birkaç konuya değinmek istiyorum. Hatırlayacağınız üzere 30 Mayıs 2015 yılında bu salonda yapılan seçimli genel kurulumuzda Başkanımız, önümüzdeki dönemler için kendi başkanlık konusundaki düşüncelerini ifade etmişti. Ben de yine

aynı gün bu salonda sizlerin huzurunuzda, zamanı geldiğinde elimi taşın altına koymaya hazır olduğumu ifade etmiştim. Ben bugün yine aynı o noktadayım ve bu konudaki kararlılığımı siz kongre üyelerimizin huzurunda bir kez daha vurgulamanın doğru olduğunu düşündüğüm için kürsüdeyim. Mayıs 2018 yılında yapılacak olan seçimli olağan genel kurulunda önce Allah'ın izni sonra da sizlerin desteğiyle Fenerbahçe Spor Kulübü Başkanlığı'na aday olmak istediğimi burada yenilemek isterim. Fenerbahçe'miz için mücadeleyle hazır olduğumuzu da özellikle bilmenizi isterim. Bu alanda sürekli olarak açıklama yapmayı doğru bulmayan biri olarak bundan sonraki süreçte de mecbur olmadıkça ve gerekmedikçe görüşlerimi paylaşmamayı tercih edeceğim. Dolayısıyla sizlerden önemli bir ricam var; bizzat tarafımdan beyan edilmeyen hiçbir açıklamaya itibar etmemeniz. Çünkü önümüzdeki süreçte pek çok spekülasyon yapılacaktır. Hepimizin ortak aşkı, sevdası Fenerbahçe'dir ve Fenerbahçe taraftarlarıyla vardır, taraftarlarıyla güçlüdür. Lütfen kombinelerimizi alalım, takımımızı yalnız bırakmayalım. Umut etmek ve kazanmak için tribünde olmak zorundayız. Camia olarak kenetlenmeye her zamankinden çok ihtiyacımız var. Hepimiz aynı gemideyiz, aynı hedefi arzu ediyoruz, aynı hedef için düşünüyoruz, çabalıyoruz, stada geliyoruz. Yönetimimiz elinden geleni yapmaya çalışıyor. Yani paydaşlar bu hedefe ulaşmak için aynı şeyi arzu ediyor. Bunun için bindiğimiz dalı kesmemek lazım. Çubukluyu her yerde mümkün olduğu kadar desteklemek lazım. Birlik ve beraberliğimizin tıpkı en zor günlerde de olduğu gibi yıkılmaz olmasını hep beraber sağlamalıyız. 'Hep beraber'in altını çizmek istiyorum. Hep beraber olmazsak bunu sağlamak zordur."

Ali Koç bu konuşmasında söylediği bazı şeylerle ileriye çok iyi görebildiğini de gösteriyordu. O günlerde kimsenin dikkat etmediği bu ifadeler, bugün geriye dönüp bakınca çok ciddi manada

ileri görüşlölölge sahip olduğunu gösteriyor. Bu konuşmada net bir şekilde ifade edilen, “Benden duymadıkça hiçbir şeye inanmayın,” lafı sonraki dönemde “Ali Koç’un listesi”, “Ali Koç amat re şubeleri kapatacak”, “Ali Koç, Obradoviş’i gönderecek” ve bunun gibi bir- çok yanlış algı içeren dedikodunun ve iftiranın gerçekleşebileceğini önceden kestirebildiğini gösteriyordu. Ayrıca kongre sürecinde kullanılan “hep beraber başaracağız” sloganının da çok önceden düşünüldüğünün göstergesiydi. Bu konuşmada her cümle çok özenle seşilmişti. Hiçbir şey tesadüf değildi. Her şey  ng r lm ş ve hazırlık yapılmıştı.

Bu konuşmanın tarihi 3 Haziran 2017’ydi. Bundan tam bir yıl sonra kaderin garip bir cilvesi ile 3 Haziran 2018’de tarihi bir farkla Fenerbahçe başkanı olacağını o anda yüksek bir ihtimalle Ali Koç da tahmin edemiyordu. Ama o gün salonda başkan Aziz Yıldırım’ın en yakın gördükleri kişiler bile Ali Koç’u alkışlıyordu. Büyük bir coşku vardı. İşte bu coşku Fenerbahçe yönetiminde ciddi bir rahatsızlık yaratmıştı. Sonradan öğrendiğimiz kadarıyla salon- da Ali Koç’u coşku ile alkışlayan kişilere kamera görüntülerinden tek tek bakılmıştı. Süreci okuyamama, Aram Markaroğlu’nun o meşhur lafı olan dip dalgayı görememe, işte o günlerde başlamıştı. Fenerbahçe’nin o günkü yönetimi her şeyin ardında başka bir şey arıyordu. Bu 3 Haziran 2018’de saat akşam beşe kadar sürdü. Son ana kadar Ali Koç’un yarattığı r zg rı da arkasındaki büyük desteği de göremediler ya da Aziz Yıldırım’ın çevresindekiler bunu görmesine izin vermedi.

3 Haziran'ın Sırrı

3 Haziran Ali Koç için çok önemli anlamlar ifade ediyor. Bu anlam biri için daha vardı. Azerbaycan'da önemli bir firmanın ülke müdürü olan Mahmud Rzayev sosyal medyada çok sevilen, ailesi ile birlikte Fenerbahçe sevgisini gösteren ve her şeye pozitif yaklaşan bir Fenerbahçeli. Aslında o bizlerden farklı. Bizler gibi doğuştan Fenerbahçeli değil. 20 yaşına kadar Fenerbahçe'den bi-haber yaşamış. 20 yaşında ilk kez İstanbul'a gelmiş ve babasının arkadaşları ile futbol oynarken giymek için istediği herhangi bir formayı satın almak için bir spor mağazasına girmiş. O dönemlerde Galatasaray'ın ismini daha çok duyduğu için mağazanın sahibinden bir Galatasaray forması istemiş. Ancak Fenerbahçeli olan mağaza sahibi ona Fenerbahçe forması satmak istemiş ve Mahmud Rzayev onu kırmayarak Fenerbahçe formasını satın almış. Ülkesine döndükten sonra formanın etkisiyle Fenerbahçe'yi takip etmeye başlamış ve çok fanatik bir Fenerbahçeli olmuş. Kadıköy ikinci evi haline gelmiş.

Rzayev çok istediği halde kongre üyesi olmayı başaramamış bir Fenerbahçeli. Ülkemizdeki yasalara göre yabancılar ancak oturma izinleri olduğu takdirde bir derneğe üye olabiliyorlar. Ancak kalbi Fenerbahçe için atan bu adam üye olmamasına rağmen doğum gününde, yani 3 Haziran'da Ali Koç'a destek vermek için

Kadıköy'deydi. Yaklaşık 2000 km mesafeyi sadece Ali Koç'un kazanması için sinerji yaratmak için geldi. Belki de yaşamında ilk kez doğum gününde ailesinden ayırdı. O sadece bir Ali Koç gönüllüsü değil, Fenerbahçe'nin değişimini isteyenlerin simgesi gibiydi. Milyonlarca insan Ali Koç'un kazanması ve Fenerbahçe'de değişim olması için dua etti. Bir insanın ancak 10-11 yaşlarında kulüpte olanlara hâkim olduğunu düşünürsek, 30 yaşına gelmiş bir adam Aziz Yıldırım'dan başka bir başkan görmemişti. Bu kitabın en başında Okan Tanşu hocamızın yazdığı gibi bir metal yorgunluğu getirmişti camiaya. O satırların sahibi Okan Tanşu, Almanya'dan, New York'tan Ömer Ekinci ve Osman Nuri Kır sadece 1 oy için geliyor ve geri dönüyorlardı. Fatih Akarsu uçağı arızalanınca 36 saat havalimanında bekliyordu. Dünyanın her yerinden Fenerbahçeliler bu değişimi çok ama çok istiyorlardı. Akın akın geldiler. Hatta Mahmud Rzayev gibi oy kullanma hakları olmasa da geldiler. Bu insanlar ve onlar gibi yüzlerce insan değişime inandıkları için geldiler. Steve Jobs'un dediği gibi, "Dünyayı değiştirecek olanlar, onu değiştirebileceğini düşünecek kadar çılgın olanlardır."

Ali Koç Resmen Aday

1907 Fenerbahçe Derneği'nin 25 yıl kutlamalarına tüm Fenerbahçe yönetimi davetliydi. Ancak o gün Ali Koç'un başkanlığını resmen açıklayacağı dilden dile dolanıyordu. Fenerbahçe yönetimi o toplantıya katılmamayı tercih etmişti. Gideceklerini bildirenlere bile son anda bir el değmiş ve gitmekten vazgeçmişlerdi. Kongre süreci başlıyordu. Centilmence geçmeyeceği daha o gün, son anda gitmekten vazgeçen yöneticilerle belli oldu. Ali Koç ise yaptığı konuşmada kendisine gösterilen bu tavra karşılık Aziz Yıldırım'ı överek adaylığını açıklamayı tercih etti. Ali Koç'u destekleyenlerin büyük bölümü geçmişte Aziz Yıldırım ile bir şeyler yaşamış ve ondan nefret eden kişilerdi. Koç'un bu saygınlık gösterisi onları mutsuz ediyordu. Ama Ali Koç tıpkı bana söylediği gibi doğru bildiğini yapacaktı. Her şeyi planlamıştı. Bana göre son aylarda sertleşebileceğini bile hesaplamıştı. Çünkü kendisine karşı bel altı suçlamalar olacağını çok net biliyordu. Bunların karşısında sessiz kalmayacaktı. Ancak 1907 Fenerbahçe Derneği'ndeki konuşması son derece şıktı. Aziz Yıldırım'a karşı ciddi bir nezaket vardı. İşte o nazik konuşma:

“O yıllarda başkanımız Aziz Yıldırım müthiş bir cesaretle, maçlarımızı oynamaya devam ederken stat inşaatını yaptırdı. Bizim stadımızda el emeği, alın teri var. Bu nedenle en güzel stat bizimkisi,

bu nedenle diğer statlardan farklı. Bugün geldiğimiz noktada, bizim dışımızda sadece Beşiktaş kendi stadını yaptı.

BEŞİKTAŞ DERBİSİNDE SIÇRAMA YAPACAĞIZ

Fenerbahçe umuttur. Umuyorum ki futbol takımımız en kısa sürede toparlanacaktır. Bu hafta Beşiktaş derbisinde bir sıçrama yapacağız. Şampiyonluk denkleminin en önemli unsurlarından biri tribün desteğidir. Bu desteği sezon sonuna kadar vereceğiz. Güzel günler bizi bekliyor.

2018 OLAĞAN SEÇİMLİ GENEL KURULDA ADAYIM

Bu gecenin de benim için anlamı var. Her güzel şeyin başlangıcı olduğu gibi sonu da oluyor. 13 yıldır gururla sürdürdüğüm 1907 Fenerbahçe Derneği başkanlığını bırakıyorum. Nedeni de 2018 Mayıs ayında yapılacak seçimler. Seçim sürecinin daha şeffaf olması sebebiyle karar aldım. Sizlerden bir ricam var, lütfen benden duymadan hiçbir habere inanmayın.”

Ben de bir izlenim yazısı ile bu nazik yazıyı gazeteme taşımıştım. Ali Koç'un nezaketini insanlara kendi tarzımla anlatmaya çalışmıştım. Benim için de zor günler başlıyordu. Ya Ali Koç'un dediği gibi doğru bildiğimi yazacaktım. Ya da kendimi kullandıracaktım. Ne yapacağıma karar vermeliydim. Başkanlığını çok istediğim Ali Koç'u mu desteklemeliydim, beni işsiz bırakma potansiyeli çok yüksek olan Aziz Yıldırım'ı mı? Hayır, tarafsız kalmalısın diyenler olacaktır. Maalesef onlar bu durumu anlayabilmek için benim yerimde olmalılardı. Çünkü üzerimde mevcut yönetimin öyle bir baskısı vardı ki tarafsız ve renk vermeyen bir kişi de olsam, en küçük Ali Koç haberinde hain ilan edilecektim. Bunu anlamanız için yaşadıklarımı bilmeniz gerek. Bu başka bir kitaba konu olur. Zor olanı seçtim. Sonuçta kaybetsem bile ileride çocuklarımla yüzüne bakınca utanmamayı tercih ettim. İnandığım adamın

peşinden gitmek istedim. Bunu yaparken diğer taraf aleyhine en küçük bir yanlış haber yapmamaya kendime söz verdim. Dürüst ve adil olmam gerekirdi. Ama ben Ali Koç'un Fenerbahçe başkanı olmasını istiyordum. Çünkü Fenerbahçeliydim ve bu kulübün iyi yönetilmediğini düşünüyordum. Fenerbahçe artık dönüşüme geçmeliydi. Sonradan işsiz kalabilirdim. Belki işsiz kalsam 3 gün sonra unutulup gidecek, ailemle baş başa o zorlu günleri yaşayacaktım. Ama gazeteci Mustafa Hoş'un sürekli dile getirdiği gibi, cesaret bulaşıcıdır. Cesur olup sadece doğru bildiğimi yapmaya karar verdim. Süreç boyunca çok üzüldüm ama asla utanmadım. Çünkü hiç boyun eğmedim.

Listeler Verilmiyor ve Ortalık Karışıyor

Ali Koç'un başkanlık sürecinde yaptığım haberler ve yaşadıklarım çok konuşuldu ve çok zorluklar yaşadım. Bunların en önemlisi "Ali Koç'a listeler verilmedi" haberi idi. Bilindiği gibi Mahmut Uslu kulübün basın sözcüsüydü. Onunla yaptığım bir konuşmayı çok net hatırlıyorum. Bana "Ali Koç'u çok seviyorsun değil mi?" demişti. "Evet," demiştim. "Biz de onu çok seviyoruz," diye yanıt vermişti. "Ali Koç'u sevmemek mümkün mü?" diye eklemişti. "Başkanlığı eninde sonunda ona bırakacağız ama bir sene sonra biz geri döneriz. Çünkü beceremeyecek," diyerek iddialı bir konuşma yapmıştı. Ancak kongre süreci yaklaştıkça Ali Koç'a olan sevgileri azalmaya başlamıştı. Çünkü bana göre Ali Koç'un başkanlığa ciddi ciddi aday olacağını hiçbir zaman düşünmemişlerdi. İlk kez iş ciddiye binmişti. Adaylığını açıkladıktan yaklaşık 20 gün sonra bir yönetici ile rutin konuşmalarımın bir tanesini yapıyordum. Takım, kulüp gibi şeylerden bahsederken konu yine Ali Koç'a geldi. Ve nedense aklıma yıllar önce yaşanan bir olay geldi. Mehmet Ali Aydınlar aday olduğunda listeler ona verilmemiş ve mahkeme yolu ile almıştı. Ancak o olaydan sonra yasa değişmiş ve kongre üyelerinin listesinin verilmesi zorlaşmıştı. Bu yine de yönetim kurulunun inisiyatifindeydi. Verecekleri kişi Ali Koç'tu. Vermeleri de son derece doğaldı. Sıradan biri değildi. Güvenilir bir insandı.

Başkanlığı kaybedeceğini bilse etik dışı bir işe girişmezdi. 6 yıl bu yönetim ile birlikte çalışmış, ayrıldıktan sonra da asla elini kulüpten çekmemişti. İşte bu düşünceler ile konu bu liste olayına geldi. Etik kuralları gereği ismini veremeyeceğim o yönetici Ali Koç'un listeleri zaten istediğini ve kendisine hukuken veremeyeceklerini belirtti. Bu aslında çok samimi bir yaklaşım değildi. Listeler verilebilirdi. O yönetici konuşmamızda Ali Koç'u aradığını ama ona ulaşmadığını belirtmişti. Listelerin verilemeyeceğini kendisine iletceklerini söylemişti.

Bu müthiş bir haberd. Bu haberi yapmamak mesleğime bir ihanetti. Ama çok riskliydi. Hemen müdürüm Mehmet Arslan'ı aradım. Bir süre düşündükten sonra haberi son derece tarafsız bir şekilde yazmamı istedi. Ben de birkaç hukukçu ile konuştuktan sonra o meşhur haberi kaleme aldım. Haberi hatırlamanız için buraya koyuyorum. Sonra yaşananları okuyunca daha da şaşıracaksınız...

12 Ekim 2017 - Hürriyet

Fenerbahçe'de kongre öncesi kulislerde hareketlilik devam ediyor. Dün yönetim cephesinden bazı düşünceleri paylaşmıştık. Sonrasında kulislere yeni bir iddia düştü. Hem de çok konuşulacak bir iddia...

Daha önce başkan adaylığını açıklayan Ali Koç, Fenerbahçe Kulübü'ne bir yazı göndererek genel kurul öncesi temasa geçmek için kongre üyelerinin listesini ve iletişim bilgilerini istemiş. Ancak Fenerbahçe yönetimi bu isteği kabul etmemiş. 2016 yılında resmi gazette yayınlanan kişisel verileri koruma kanununu gerekçe göstererek bu verileri paylaşamayacağı yanıtını vermiş.

RESMÎ ADAYLIK YOK

Bu konuyu her iki taraftan da doğrulattım. Dolayısıyla artık iddia olmaktan çıktı. Bu arada, kulübe yakın kaynaklar Ali Koç'un başkan adaylığının henüz resmîyet kazanmamasını da bu listenin

verilmemesine ikinci bir gerekçe olarak gösteriyorlar.

BİR İHTİMAL DAHA VAR

Ali Koç cephesi bu noktada farklı düşünüyor. Fenerbahçe tüzüğüne göre listenin, yönetim kurulunun onayı ile kendilerine verilebileceğini belirtiyorlar. Görüştüğümüz bazı hukukçular ise Ali Koç'un bu listeyi seçim çalışmaları dışında kullanmayacağı yönünde bir tahhütname vermesi durumunda Fenerbahçe yönetiminin bu listeyi paylaşabileceğini belirtiyor. Bu da bir olasılık olarak hukuki bir detay olarak bir kenara not ediliyor.

YILDIRIM ADAY OLURSA...

Perde arkasında gerçekleşen ve henüz kamuoyuna yansımayan bu tartışma önümüzdeki günlerde hukuki bir hal alacak gibi görünüyor. Tabii bu tartışmayı alevlendirecek gelişme de önümüzdeki aylarda başkan Aziz Yıldırım'ın adaylığını açıklaması olacak. Bu durumda mevcut yönetimin, tüm üyelerin tüm bilgilerine sahip olmasının haksız bir rekabetin önünü açacağı iddiaları kulislerde dile getiriliyor.

AYDINLAR ÖRNEĞİ...

Mevcut kanun çıkmadan önce 2013'teki kongrede Mehmet Ali Aydınlar listeyi mahkeme yoluyla almış ve üyeler ile temasa geçmişti. Şimdi Ali Koç'un da aynı yöntemi izleyip izlemeyeceği tartışılıyor. Bu yöntemi kullanıp listeleri alma yoluna mı gidecek, yoksa Fenerbahçe yönetimi ile bu konuda bir uzlaşma mı sağlayacak, zaman içinde göreceğiz.

KANUN BÖYLE DİYOR

Şu anda Fenerbahçe yönetimi bu listeleri vermemekte kararlı gözüküyor ve kanunun böyle emrettiğini belirtiyor. Ama bu durum daha çok tartışmaya yol açacak gibi görünüyor.

Bu haber çok ses getiriyor ve sosyal medyada yönetime karşı bir tepkiye dönüşüyordu. Ali Koç bir açıklama ile haberi doğruluyordu:

“Kulübümüzle şahsım arasında geçen resmi yazışma içeriğinin, hiç tercih etmememe rağmen basına yansması nedeniyle kongre üyelerimizi, taraftarımızı ve kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla bu açıklamayı yapma ihtiyacı duymaktayım.

Fenerbahçe Spor Kulübü Olağan Seçimli Genel Kurulu için başkan adaylığını resmen açıklamış bir kongre üyesi olarak, 10 Ekim 2017 tarihinde Kulübümüzün Genel Sekreterliği’ne hitaben yazdığım, ‘Kulübümüzün şerefli tarihine yakışır bir biçimde, şeffaf ve tüm adaylar açısından adil bir ortamda gerçekleşeceğine yürekten inandığım Kulüp Başkanlığı seçimine yönelik hazırlıklarda kullanmak üzere Kulübümüzün mevcut üye listesine ihtiyacım hâsıl olmuştur’ resmi yazısı ile kulübümüzün mevcut üye listesinin üyelerimizin iletişim bilgileriyle birlikte şahsımla paylaşılması yönünde başvuru yapmıştım.

Konuya ilişkin olarak, söz konusu listenin kanuni gerekçeler nedeniyle şahsımla paylaşamayacağını Genel Sekreterimizden sözlü olarak öğrenmiş bulunmaktayım. Yine Genel Sekreterimiz tarafından resmi ret cevap yazısının iletileceği bilgisi de tarafıma verilmiştir. Konunun, bugün basın yoluyla kamuoyu gündemine taşınmasının ardından, bizlere üye bilgilerini ulaştırmak adına harekete geçen kongre üyelerimize ve taraftarlarımıza gösterdikleri ilgi, destek ve teveccühleri için teşekkür ederim.

Adaylık çalışmalarına dair hazırlanmakta olan internet sitesi ve sosyal medya hesaplarımız hayata geçirilinceye kadar değerli görüş, öneri ve üye bilgilerinizi bizlere iletisim@fenerbahceliyiz.net adresi üzerinden iletebilirsiniz.

Fenerbahçe’mize zarar vermemek adına, zorunlu olmadıkça açıklama yapmama yönündeki kararlılığımı bu vesileyle bir kez daha hatırlatır, anlayışınız için teşekkür ederim.

Sevgi ve Saygılarımla.

Ali Koç

Ali Koç'un haberi doğrulamasının ardından Fenerbahçe yönetimi Mahmut Uslu'nun ağzı ile bir açıklama yayımlıyor ve bu haberin bana Ali Koç tarafından verildiği iddia ediliyordu:

“Sayın Ali Koç tarafından, bugün Hürriyet gazetesinde yayınlanan haber ile ilgili yapılan açıklama üzerine işbu açıklamanın yapılması zarureti hâsıl olmuştur.

Öncelikle ifade etmek isterim ki Sayın Ali Koç, 10 Ekim 2017 tarihli talep yazısı ile ilgili olarak beni aramamıştır. Daha önce özel bir konu ile ilgili kendisini telefon ile aramış ve fakat görüşememiş olmamız üzerine Sayın Ali Koç dün akşam beni bu konu ile alakalı olarak telefon ile aramıştır. Özel konunun konuşulması sonrasında Sayın Ali Koç söz konusu talep yazısından bahsetmiş, ben de kendisine kulübün ilgili birimlerinin konuyu Kişisel Verilerin Korunması Kanunu kapsamında değerlendirdiklerini ve neticeden kendisinin yazılı olarak bilgilendirileceğini söyledim. Sayın Ali Koç da telefon görüşmemizde Kişisel Verilerin Korunması Kanunu kapsamında yapılacak değerlendirmenin olumsuz olabileceği hususunun kendi hukukçuları tarafından da benzer şekilde değerlendirildiğini bana ifade etmiştir. Esasen bu değerlendirme son derece doğrudur. Fenerbahçe Spor Kulübü, Kişisel Verilerin Korunması Kanunu kapsamında sistemi ve alt yapısı türünün en iyi örneklerindendir. KOÇ HOLDİNG sistemi ve alt yapısı da büyük ölçüde Fenerbahçe Spor Kulübü sistem ve alt yapısına benzemektedir.

Aramızdaki konuşma kesinlikle resmi bir görüşme olmayıp, dostluk çerçevesinde yapılmış bir görüşmedir. Bu görüşmede açıkladığım şahsi düşüncem, kulübün resmi görüşü değildir. Sayın Ali Koç ile aramızda geçen bu konuşma esaslı unsurları çarpıtılmak suretiyle Ahmet Ercanlar imzası ile bugün Hürriyet Gazetesinde yayınlanmıştır. Ahmet Ercanlar bu konuşmaya taraf değildir ve

haberleştirdiği içerik kendisine benim tarafımdan da verilmemiştir.

Benim için zc olan husus Sayın Ali Koç ile aramızda geçen ve hiçbir resmi niteliği bulunmayan telefon görüşmesi içeriğinin basına maksatlı olarak sızdırılması ve bunun üzerinden bir mağduriyet algısı yaratılmasıdır. Fenerbahçe Spor Kulübü kurumsal tasarruflarını yetkili organlar eli ile yasa ve tüzük hükümlerine uygun bir şekilde ifa etmektedir. Kurumsallık ihtiva etmeyen bir telefon konuşması üzerinden mağduriyet algısı yaratmak son derece yakışıksızdır.

Kamuoyunun bilgisine sunarım.

Mahmut Uslu”

Bu açıklama ile inanılmaz derecede zor durumda kalmıştım. Bu haberi Ali Koç’tan değil önemli bir yöneticiden almıştım. Kaynağımı aıklayamazdım. Ama ortada da bir yalan vardı. Ali Koç asla ve asla önceki sayfalarda da yazdığım gibi benden hiçbir zaman bir haber yapmam talebinde bulunmamıştı. Bunu bırakın, kendisi lehine yazmam için bir imada dahi bulunmamıştı. Ama bu açıklamada haberi Ali Koç’tan aldığım iddia ediliyordu ve Ali Koç’un bir mağduriyet yarattığı belirtiliyordu. Buna asla gönlüm razı olamazdı. Ancak haber kaynağımı asla aıklayamazdım. Ne yapmalıydım? Ali Koç’un haksız yere suçlanmasına razı mı olmalıydım? Gazeteciliğime başladığım günden itibaren her zaman vicdanımın sesini dinleyeceğimi söylemiştim. Yaklaşık 1-2 saat düşündükten sonra kaynağımı açıkla-
lamadan, kim olduğunu ima bile etmeden bir tweet ile bu haberi kesinlikle Ali Koç’tan almadığımı açıkladım. Sonu ne olursa olsun bir insana hem de benim üzerimden bir iftira atılmasını kabul edemezdim. şu anda bile o açıklamayı yaptığım için çok mutluyum. Bu olay Ali Koç’un daha sonra defalarca söylediği gibi kongre sürecinde bazı şeyleri hem de hazırlıklı olmadıkları halde ne çekmelerine neden oldu. Binlerce kongre yesi üyelik bilgilerini

Ali Koç'a göndermek istiyordu. Hızlıca bir şekilde organizasyon yapıldı ve fenerbahceliyiz.com web sitesinde üyelik bilgilerinin girilmesi için yeni bir alan açıldı. Böylece Fenerbahçe tarihinin en ateşli kongresi 12 Ekim 2017 tarihinde *Hürriyet*'te çıkan haberim ile fiilen başlamış oldu.

Amerika’da Neler Oldu?

2014’te mahkemeden yeniden yargılama kararının çıkması Aziz Yıldırım ve Ali Koç arasındaki ilk gerilime yol açmıştı. Aynı karar çok sonraları başıma önemli bir iş açacaktı. 2015 Ekim ayında Fenerbahçe’nin yeniden yargılamasında beraat kararı çıkacağı artık biliniyordu. O dönemde Fenerbahçe USA Derneği NBA takımları ile Fenerbahçe basketbol takımının yapacağı karşılaşmalar için beni Amerika’ya davet etmişlerdi. Ancak beraat kararının tam da bu maçların olduğu günlerde çıkacak olması benim Amerika’ya gitmeyip Türkiye’de kalmam gerekliliğini ortaya çıkardı. Bu tarihi anda mahkemede olmalıydım. Oldum da. Amerika ziyaretim başka bir bahara kalmıştı. 3 yıl sonra Fenerbahçe USA Derneği’ndeki dostlarım eski başkan Ömer Ekinci, şu andaki ikinci başkan Fatih Akarsu ve mevcut başkan Osman Nuri Kır’ın davetlisi olarak New York’a gidecektim. Fenerbahçe kürek takımı Boston’daki Head Of Charles yarışlarına katılacaktı. Bu yarışta derneğin misafiri olarak orada olmam istendi ve bunu kabul ettim. Programım aylar öncesinden belliydi. Biletim aylar öncesinden alınmıştı. Sonradan başıma gelecekleri bilemezdim...

Tarihin garip bir cilvesi, o dönem Türkiye ile Amerika arasında yeni bir kriz vardı. Türk vatandaşlarının vize alması engelleniyordu. Bu iki ülke arasında kriz yaratmıştı. Ali Koç önemli bir iş

adamı olarak Türkiye adına lobi faaliyetleri yürütmek adına hemen hemen aynı tarihlerde New York'ta olacaktı. Aklıma tabii ki bana ve Ali Koç'a bir iftira atılacağı gelmemişti.

New York'a gittiğimde Ali Koç'un orada olduğunu biliyordum. Daha sonra Fenerbahçe kongresinde efsanevi bir konuşma yapan Ömer Ekinci arabası ile giderken Ali Koç'u aradı. Ali Bey'e dernek olarak kendilerini misafir etmek istediklerini belirttiler. Benim de orada olduğumu ileten Ömer Ekinci'ye karşılık Ali Koç beni çok mutlu eden bir yanıt vermişti. Ahmet Ercanlar'a iyi bakın demişti. Aradan bir süre geçtikten sonra Ömer Ekinci'nin telefonu çaldı ve Ali Koç nerede olduğumuzu sordu. Yanımıza Kenan isimli bir dostu ile geldi yaklaşık yarım saat tamamen ülke meselelerinden, ekonomiden çok az da Fenerbahçe'den konuştuk ve ayrıldı. Son derece kibar bir nezaket ziyaretiydi. Ama orası New York burası ise Türkiye'ydi. Bu nazik ziyaretin hemen ertesinde Fenerbahçe Kulübü'nde dedikodu kazanı kaynamıştı. Bu dedikodulardan tamamen habersiz bir şekilde Türkiye'ye döndüm. Çarşamba günleri *Hürriyet*'te yaptığım programlar sürüyordu. Burada başkan Aziz Yıldırım'a karşı eleştirilerde bulunuyordum. Bir gazeteci olarak bundan doğal ne olabilir diye düşünürken yöneticiler her program bittiğinde beni arıyor ve üzerimde baskı oluşturmaya çalışıyordu. Ben de onlara bunun son derece samimi olduğunu ve ardında bir amaç taşımadığını iletliyordum. Ali Koç ile New York'ta aynı dönemde denk gelişimizin başıma çok ciddi işler açacağını tahmin edemiyordum. Çünkü ne en küçük bir art niyet, ne bir pazarlık ne de bir başka konuşma vardı. Ali Koç'un FB TV'de söylediği gibi iftira atan değil iftiraya uğrayan kendini kanıtlamak zorundaydı. Ben kendimi ispat etmek zorundaydım. Bu gerçekten çok acı bir durumdu. Bunu yaparken de çok ciddi bir haksızlığa uğrayan Ali Koç'u da korumalıydım.

Yine bir arşamba günüydü. Programda başkan Aziz Yıldırım'a yönelik eleştirilerim sürüyordu. Bu eleştiriler aylardır sürüyordu. Ne o güne özeldi ne de başka bir amacı vardı. Ben Vardar maçının olduğu gün başkan Aziz Yıldırım ile yüz yüze görüşmüş, orada da eleştirilerimi iletmiştim. Dürüstlük insanların yüzüne karşı da doğruları söylemeyi gerektirir.

Programda şu ifadeleri kullanmıştım:

“Ali Koç’tan Fenerbahçe Basketbol Takımı’na yapılan Parker transferinin parasının yarısını aldılar. Neden sponsor olmuyor diyorlar ama bir sürü reklam veriyor, yıllarca voleybola sponsor oldu. Yardım istendiğinde hayır diyen bir adam değil. Hayretler içindeyim, neden Ali Koç’a karşı böyle bir düşmanlık var anlayamıyorum. Sanki 3 Temmuz’da tüm duruşmalara gelmemiş, kendini ortaya koymamış, Adalet Fener Yak kampanyasını yapmamış gibi... Kimse ortada yokken Aziz Yıldırım ve Ali Koç ortadaydı. Kulüp batma noktasındaydı. Bugün bu adam kötü adam ilan ediliyor. Ben d n bir yönetici ile konuştum, ismini vermeyeceğim.

Dedi ki 1907 lansmanında Ali Koç bizi ezdi. Ali Koç o kadar  vd  ki bizi, biz toplu şekilde oraya gitmeme kararı almıştık ve o jestiyle, o övgüsüyle bizi ezdiğini hissettim, dedi. Ki Ali Koç 1907 hazırlıkları yapılırken o kadar hassas davranmış ki Aziz Yıldırım’ı daha çok göstermek için, yaptıklarını anlatmak için. şimdi karşı taraf ise onun için olumsuz çalışmalar yapıyor. Mesela politikacılar Ali Koç’u istemiyorlarmış gibi hava yaratılmaya çalışıyorlar. Politikacılar Aziz Yıldırım’ı da istemiyorlardı 2013’te, ne oldu, seçilmedi mi? Seçildi. şimdi de aynı şey. Ali Koç da seçilebilir.

Ali Koç için bazı isimlere Twitter’da olumsuz yazılar yazdırıyorlar, bazı eleştiriler yaptırıyorlar, bunları kimlerin yaptırdığı belli. Bu bel altı şeylere ihtiyaç yok. Kol kola girsinler kongreye. İki birbirinin

elini tutarak girsin. Ali Koç bu adam ya. Fenerbahçe'nin Ali Koç'u. Bakın Beşiktaş ve Galatasaray'da Ali Koç gibi bir adam olsa holdingden kulübe kadar sırtlarında taşırlar. Fenerbahçe'ye bakıyorum Ali Koç gelmesin diye 40 takla atıyorlar. İnanılmaz bir şey, çok şaşırtıyorum. Zaten olması gereken Aziz Yıldırım ve Ali Koç'un o kongreye kol kola gelmesi. Aziz Yıldırım aday olsa da olmasa da o kongreye kol kola gelmelidir. Aksi takdirde iki tarafın da kendi destekçileri olacak.

Diyelim ki Aziz Yıldırım kazandı, ilk başarısızlıkta Ali Koç gündeme gelecek. Ali Koç kazanırsa Aziz Yıldırım'a karşı, ilk kötü günde Aziz Yıldırım gündeme gelir. Kaybeden Fenerbahçe olur. Aziz Yıldırım tarafından bir söz verildi bir önceki kongrede, Aziz Yıldırım 'benden sonra koltuğa gelecek kişi Ali Koç'tur' dedi. Şimdi tam tersi yapılıyor, Ali Koç hakkında birçok olumsuz girişimler yapılıyor. Ben çok net söylüyorum Ali Koç verdiği sözden dönmeyip aday olacak.

Şu an kulübün üye sayısı 31 bin. Ali Koç başkanlığa gelirse bu yönetimden kimseyle devam etmez. Bu gergin ortamda olmaz. Ama eğer gerçekten Aziz Yıldırım söylediği gibi Ali Koç'u destekleseydi, muhtemelen bu yönetimden bazı isimleri alırdı Ali Koç diye tahmin ediyorum. Beni arayan Fenerbahçe yöneticileri Ali Koç hakkında kötü konuşuyorlar. Ali Koç'a yakın kişiler de yönetimi eleştiriyor. Gerginlik var."

Bugün bu konuşmaya bakıldığında birçok şeyin doğru çıktığını göreceksiniz. Ali Koç'a karşı çok olumsuz tablolar ve iftiraya kadar varan söylemler oldu. O günlerde bu konuşmamın çok olumsuz bir etki yaratması beni çok şaşırtmıştı ve ikiyüzlülük olarak görmüştüm. Çünkü yönetim kurulu üyeleri bizzat bana Ali Koç ile ilgili çok olumsuz ifadeler kullanıyordu.

Programın hemen ardından Şekip Mosturoğlu aradı beni. Çok sert başlayan konuşmamız son derece olumlu bir şekilde bitti. Ben

işimin namusum olduğunu, asla tarafsızlığımı yitirmeyeceğimi söyledim. Bu doğruları söylemeyeceğim anlamına gelmiyordu. Türkiye’de maalesef ki tarafsızlık gerçeği gizlemek olarak algılanıyor. Yani tarafsız kalacağız diye Ali Koç’a karşı bir hata yapıldığında bunu yazmayacak mıydım? Bu gazetecilik değil başka bir şey olurdu. Benim doğrularına ters gelirdi...

Şekip Mosturoğlu ile konuyu tatlıya bağladıktan sonra konu kapandı diye düşünürken ertesi gün Aziz Yıldırım hışımla beni aradı. Bu arada belli ki birileri başkan Aziz Yıldırım’ı doldurmuştu... Sert ifadelerle konuştu:

“Sen Ali Koç’tan para alıyorsun.”

“Ali Koç seni Amerika’ya götürdü.”

“Sana gazetede yazdırmayacağım.”

“Senin tesislere girişini yasaklıyorum.”

“Seni üyelikten ihraç edeceğim.”

“Sen Ali Koç ile aramı bozmaya çalışıyorsun(!)”

Her şeyi anlamıştım da son cümleyi anlayamamıştım. Ben hem Ali Koç’tan para alıp hem nasıl Aziz Yıldırım ile Ali Koç’un arasını bozabilirdim ki?

Daha sonra Aziz Yıldırım’ın ben *Hürriyet*’e girdiğimden beri hiç konuşmadığı müdürüm Mehmet Arslan’ı aradığını ve benim Mehmet Arslan hakkında hoş olmayan ifadeler kullandığımı söylediğini öğrendim. Gazeteye yazdırılmamam gerektiğini iletmış. Bu doğru değildi. Ben Aziz Yıldırım ile Mehmet Arslan hakkında bir kez konuşmuştum. O da Vardar maçının olduğu gün. Yıllardır aralarının bozuk olması nedeniyle bu ilişkinin düzelmesinin hem *Hürriyet* için hem de Fenerbahçe Kulübü için iyi olacağını anlatmıştım. O konuşmada Şekip Mosturoğlu da vardı ve bu söylediklerime baştan sona şahitti.

Başkan Aziz Yıldırım'ın öfkesi dinmemişti. Bir de resmi siteye yazı koydurmuştu...

“Ahmet Ercanlar isimli şahıs, bir internet platformunda hiçbir dayanağı ve gerçekliği olmayan iddialarla kamuoyuna alenen ve düzenli olarak yalan söylemektedir.

Fenerbahçe Spor Kulübü Yönetimi'nin, şu an odaklandığı tek husus Fenerbahçe Spor Kulübü takımlarının yarıştığı her kulvarda başarılı olmasıdır. Seçimli Olağan Genel Kurul'a 7 ay gibi uzun bir süre vardır ve gündemimizde seçim önceliği yoktur.

Bahse konu şahsın amacı, Fenerbahçe camiasına nifak tohumları ekmek, algı yolu ile yıkılmaz dostluk ve ilişkileri yıkmaktır. Seçim süreci, tüzük ve yasada öngörülen doğal mecrasında yürüyecek ve tamamlanacaktır. Bu süreç, mevcut dostluk ve ilişkilere asla zarar vermeyecek, kutuplaşmalar için araç kılınmayacaktır. Hepimiz Fenerbahçeliyiz ve bu gerçek bizleri bölmek amaçlı her türlü nifak girişimine mani olacak niteliktedir. Fenerbahçe asla bölünmeyecek, yekvücut olarak kalacaktır.

Ahmet Ercanlar'ın düzenli olarak, özellikle takımımızın puan kaybettiği dönemlerde ortaya çıkarak camiamız içinde nifak tohumu ekme çabaları nafiledir. Bahse konu şahıs, yaptığı manipülatif yorumlarla camiamızın her kesimine zarar vermektedir. Fenerbahçe Spor Kulübü, Ahmet Ercanlar'ın anlayamayacağı kadar erişilmez değerler birleşimi ve yüksek değerler ilkelerine sahip bir kurumdur. Ahmet Ercanlar ve onun gibilerinin kullandığı bu çağdışı yöntemlerin kimseye faydası yoktur.

Fenerbahçe Spor Kulübü yönetimi, Başkanı Aziz Yıldırım önderliğinde tek vücuttur. İlgili şahsın açıklamalarındaki “önemli bir Fenerbahçe yöneticisi” her kimse, Ercanlar bu ismi derhal açıklamalıdır. Aksi takdirde, şahsın açıklamalarındaki basitliğe ve sığlığa

yakışır bir biçimde, kendisini müfteri ilan ediyoruz.

Cevap vermeye değmeyecek her bir cümlesi, Fenerbahçe camiasını bölmek ve algı yönetimi yapmak suretiyle alenen yalan olan bahse konu şahsın açıklamalarının herhangi bir gerçekliğinin olmadığını hatırlatır, bu tür nifak tohumları ekmeye yönelik haberlere itibar edilmemesi hususunu kamuoyuna duyururuz.

2 Kasım 2017 - Fenerbahçe resmi sitesi”

Bu yazıda da türlü çelişkiler vardı. Benim yanıt verilmeye değer olmadığını söyleyip çok ağır bir yazı kaleme alınmıştı. Önceki yıllarda böyle bir yazı paylaşılsa kariyerim muhtemelen biterdi. Ancak bu yazı paylaşıldığında kulübe yönelik inanılmaz bir tepki oluştu. Bekledikleri linçe uğramamıştım. Aksine büyük bir destek görmüştüm. Bu destek aslında bana değil, Ali Koç’a yönelikti. Şu an bile böyle düşünüyorum.

Sonraki günlerde müdürüm Mehmet Arslan, haberlerimin bir süre çıkmayacağını söylemişti. Yaklaşık 10 gün haberlerim çıkmadı. Ancak sonraki hafta Çarşamba günleri büyük ilgi ile izlenen programımda benim yerime Rüştü Rençber çıkınca kıyamet koptu. Fenerbahçe taraftarı Twitter’da “Ahmet Ercanlar yalnız değildir” hashtagi ile bütün gün boyunca beni trending topic yaptı. Bu inanılmaz bir olaydı. Konu patrona kadar gitmişti. O gün müdürüm beni aradı ve en kısa zamanda yazmaya başlayacağımı söyledi. Benim için bir mucize gerçekleşmişti.

Peki, Aziz Yıldırım neden yayından 24 saat sonra öfkelenmişti? Klasik bir Fenerbahçe vakasıydı bu. Aziz Yıldırım’ın bir anı var. O anda bir şeyleri söylediğiniz zaman inanılmaz öfkeleniyor ve kimse durduramıyor. Kulüpte başka gazetecilerin yarısı kadar bile lobim yoktu. Herkesin sandığının aksine, birileri ile göbek bağım olmadığını bu olayla bir kez daha kanıtlamıştım. Herkesin söylediği

gibi Aziz Yıldırım'ın adamı olmadığını zaten resmi sitede bence tamamı doğru olan 12 Ahmet Ercanlar yalanlaması ile anlayabilirsiniz. Ayrıca 2015 yılında "Terraneo gönderiliyor" haberini yaptığım için tesislere girişim yasaklanmış, kulüp üyesi olduğum halde tesislere girmemem için bir de her yere fotoğrafım asılmıştı. Son yaşadığımız ABD olayının hemen ardından Fenerbahçe USA Derneği benim Amerika'daki faturalarımı, kredi kartı sliplerini ve ödemelerin dernek tarafından yapıldığını ispatlayan belgeleri kulübe yolladı. Yani iddia eden değil iddialara maruz kalan taraf bunun iftira olduğunu ispatladı. Burası Türkiye değil mi? İşler böyle yürüyor.

Wyndam'da İlk Toplantı

Aradan geçen 2 aylık zamanda artık sular durulmaya başlamıştı. Ali Koç hakkında türlü dedikodular çıkartılıyor ama sosyal medyada çürütülüyordu. Bu arada Başkan Aziz Yıldırım da camia-da küs olduğu kişiler ile barışmaya başlamış ve yemekler yenmeye başlamıştı. Futbol takımından çok herkesin aklı kongredeydi. Hatta daha da ileri gitmek gerekirse Aykut Kocaman'dan sonra futbol takımı hakkında en çok konuşan kişi Ali Koç'tu. Fenerbahçe yönetimi futbol takımı konusunda kendisini geri çekmişti. Sebeplerini ilerleyen sayfalarda okuyacaksınız. Bu süreçte Ali Koç da eski Kill Four You tribün grubunun üyelerinin organizasyonunda ilk toplantısı için Wyndham Otel'deydi. Tamamen Ali Koç'un kontrolü dışında bir organizasyondur ama inanılmaz derecede yüksek bir ilgi vardı. Medyaya kapalıydı ama organizasyonu yapan grubun önde gelenleri ile görüşerek hiçbir şey yazmamak kaydı ile salona girdim. Ali Koç gelene kadar çok büyük bir coşku vardı. O gelince coşku katlandı. Kendisini Fenerbahçeli yapan Kamer Bey, ilkokul öğretmeni ile birlikte oradaydı. Harika da bir video hazırlanmıştı. Start büyük bir coşku ile verilmişti ancak Aziz Yıldırım tarafı konuyu yine yanlış yönlendirmelerle algıladı. Oraya gelenlerin büyük bölümünü taraftar olarak gördüler ve dipten gelen bu dalgayı göremediler. Ok yайдan çıkmıştı bir kere.

Medyaya Mesafe

Ali Koç medyaya büyük mesafesi olan bir insan. Beni de gittiği her yerde görmesinden çok da mutlu olduğunu söyleyemem. Zaman içerisinde beni görmesi kendisinde bir alışkanlık kazandırsa da, ilk toplantılarda çok da mutlu olduğunu düşünmüyorum. Ben bu toplantılara haber yapmak için değil gözlem yapmak için katılıyordum. Böyle bir kitap yazmak aklımda yoktu ama gazetecilikte haberciliğimden çok gözlemciliğime güvendiğim için bu toplantılarda edindiğim izlenimlerin ileride çok işime yarayacağını biliyordum. Ali Koç ilk konuşmalarda tutuktu, heyecanlıydı, ilgiden dolayı şaşkındı. Ama zaman ilerledikçe ustalaştı. Kendisi hakkında şunu söyleyebilirim. Tıpkı Aziz Yıldırım gibi doğuştan doğaçlama konuşma yeteneği var. Ben bu süreçte Ali Koç'un ekibinde olsam ona asla kâğıttan okuma derdim. Çünkü doğaçlama yaptığı konuşmalar çok etkiliydi. Bu herkesin yapabileceği bir şey değil. Yüksek bir auraya sahip olan Koç, kongreden kısa süre önce katıldığı CNN Türk'teki Hakan Çelik'in programına da rating rekorları kırdırmıştı. Ortalama 0,50 civarı rating alan program 4,5 civarı rating almıştı. Çünkü Ali Koç'u sadece Fenerbahçeliler değil tüm çağdaş insanlar seviyordu. Bunun bir testini de *Hürriyet*'te yapmışım. Ali Koç'un iletişim ekibinden çocukluk fotoğraflarını rica etmişim. Bunu *Hürriyet* web sitesine verdiğimde tüm gün

manşette kalmış ve rekorlar kırmıştı. Ali Koç'u sadece Fenerbahçeliler değil tüm toplum seviyordu. Yüksek bir enerji, yakışıklılık, karizma, çağdaşlık gibi özellikleri onu toplumun gözünde çok farklı bir yere koymuştu. Zaman ilerledikçe Ali Koç'un da bu yeteneğini daha iyi kavradığını düşünüyorum. Koç'un bu dönemdeki bir başka özelliği de medyaya mesafesiydi. Ben dahil tüm medyaya karşı mesafesini korudu. Tüm toplantılara korsan olarak katıldığımı söyleyebilirim. İzmir'e gittim, Antalya'ya gittim, Çorlu'ya gittim. Hepsini de kendi imkânlarımla yaptım. Çünkü Ali Koç'un başkan olmasını hem çok istiyordum hem de ona inanıyordum. Onu daha yakından tanımak ve anlayabilmek istiyordum. Neden-se diğer Fenerbahçe yazar gazeteciler Ali Koç'un kazanacağına hiç inanmıyorlardı. Benim toplantılara gitmek için gösterdiğim çabayı göstermeye gerek bile duymuyorlardı. Oysa Aziz Yıldırım dönemi neredeyse hepsi benim yaşadıklarım kadar olmasa bile sıkıntılar yaşamışlardı. Kulübün durumu da iyi değildi. Anlam veremiyordum. Ali Koç da zaten gazetecileri görmeye çok da istekli değildi. Son 15 güne kadar neredeyse hiçbir toplantıyı medyaya açmadı. Çünkü medyada yer alacak olan şeylerin özellikle futbol takımına zarar vereceğini düşünüyordu. Bunun yerine seçilmiş cümleler Fenerbahçeliyiz.net sitesinde ve sosyal medya hesaplarında yayımlandı.

Ortam İyice Kızışıyor

Ali Koç aday olduğunda genel görüş çok naif olduğu, Aziz Yıldırım'ın karşısında çok zorlanacağı ve sonuçta bir kongre kurdu olan Aziz Yıldırım'ın seçimi kazanacağıydı. Bu konuda ilk sınav ocak ayında yapılan yüksek divan kurulu toplantısındaydı. Yasaklıydım ama kulüp üyesiydim. Toplantıya gidebileceğimi düşünüyordum. Sabah uyandım, hazırlanıp toplantıya doğru gidecekken Fatih Demirkol aradı. Her zamanki kibar üslubu ile bu toplantıya gelmesem daha iyi olacağını söyledi. Çok üzülmüştüm, çocuk gibi gözlerim buğulanmıştı ama yapacak bir şey yoktu. Kulüpte o günlerde de lobim yoktu. Ağzımla kuş tutsam “Bu kendi çıkarları için kuşu tuttu,” diyebilecek bir sürü insan vardı. Bu durumu nedense çok seilmeyen Semih Özsoy'un durumuna benzetiyorum. O da ne yaparsa yapsın hep kötü adam konumuna getiriliyor. Bu düşünceler ile televizyonu açıp izlemeye başladım.

İlk olarak Ali Koç'taydı söz hakkı. Yumuşak başladığı konuşmasında ince ince eleştirileri başkan Aziz Yıldırım'ın gözlerine bakarak yöneltti. Yıldırım ise bu göndermelere gülümseyerek yanıt veriyordu. Aslında bu gülümsemenin anlamı sinirlenmeye başladığıydı. Ali Koç yüksek divan kurulunda deplasmandaydı. Bu maçı alması ancak Fenerbahçe'nin 3-0 geride bitirdiği Gaziantepspor maçını 19 dakikada attığı 4 golle 4-3 kazanması ile değerlendirebilirdik.

Salon tamamen Aziz Yıldırım'a yakın kişilerle dolmuştu. Boksörler oradaydı, kapıda eski divan kurullarında olduğu gibi her üye içeri giremiyordu. Sadece izin verilenler oradaydı. Bu kişiler de doğal olarak başkan Aziz Yıldırım'a yakın olanlardı.

Ali Koç böyle bir ortamda konuşmasına başlıyordu.

Sakin ve etkili başladı konuşmasına. Kendisine yönelik çıkan eleştirileri tek tek yanıtlayıp iletişimde boşluk bırakmama stratejisini uyguluyordu. Boşluk bıraktığınız an birileri doldurur ve o iş öyle kalır. Algı üzerinize yapışır. Ali Koç bunun bilincindeydi ve tek tek yanıt verecekti.

“YARGITAY DAVASI

Yargıtay kararının sonucunu neden beklemediğimi soranlar oluyor. Belki şu an aramızda da aklından bu soruyu geçiren divan kurulu üyelerimiz de vardır. Bu vesile ile Yargıtay süreci ile ilgili düşüncelerimi sizlerle paylaşmak isterim. Yargıtay kararının açıklanmasıyla sürecin bitmeyeceğine, sürecin bir üst mahkemesi olduğuna, olabileceğine ve bu durumda senelerce bu sürecin sürüncemede kalabileceğine inandığım için yola çıktım.

MALİ DURUM

Bugün kulübümüzün içinde bulunduğu “günü kurtarma anlayışı” neticesinde oluşan büyük finansal dengesizlik ve borç sarmalının sürdürülemez noktaya geldiğini, bu durumun mali bağımsızlığımızı tehlikeye soktuğunu gördüğüm için adaylık kararımı bu dönemde aldım. Finansal durumumuz her açıklandığında kendimizi mali anlamda, bir önceki tabloya oranla, daha sıkıntılı bir halde buluyoruz. Bizlere konsolide raporlar sunulmadığı için finansal tablonun bütününi göremiyoruz. Ama buna rağmen mevcut durumun sürdürülebilir bir durum olmanın ötesine geçtiğini düşünüyorum. En azından geçen hafta KAP'a açıklanan bağımsız denetim raporları bunu gösteriyor.

Bu raporları incelemenizi özellikle rica ederim. Tüzük 37. madde İ bendi. Kaybedecek vaktimiz olmadığına inanıyorum. Yarın çok geç olabilir.

ÇALIŞANLARI KOVACAK İDDİASI

Kulübümüzün personeli ile ilgili biz seçilince bütün personeli işten çıkartacağımıza dair yoğun söylentiler yapılıyor. Üzerinde yoğun baskı hisseden bordrolu personelin oy kullanmasını sakıncalı buluyorum. Personelimiz Fenerbahçe siyasetine alet edilmemeli. Ayrıca işini yapan, motivasyonu ve aidiyeti yüksek, konusuna hâkim hiçbir personelin kaygı duymasına, korkmasına gerek yok.

ALİ KOÇ AMATÖR ŞUBELERİ KAPATACAK İDDİASI

Seçildiğimiz taktirde amatör şubeleri kapatacağımız dedikodusu söyleniyor. Bu iddiaların tam aksine, seçildiğimiz takdirde tüm amatör branşlara olan destek daha da artacaktır. Mümkün olan en kısa vadede engelliler ve e-spor olarak 2 yeni amatör şube açmayı kongre üyelerimizin takdirine sunacağız. Personel işten çıkartılacaktır ve amatör şubeler kapanacaktır hikâyeleri yayarak hem kulüp personelimizi hem de sporcularımızı kulüp siyasetine dahil etmek camiamızın hayrına değildir.

BEDAVA ÜYE YAPMA KONUSU

Seçim süreci ile ilgili olarak dile getirmek istediğim son ve çok önemli konu ise kulübe bila bedel üye yapılması ve yüksek sayıda üyelerimizin aidatlarının ödenmesi. Bila bedel derken de üye olan kişinin üyelik bedelinin başkası tarafından ödenmesini kastediyorum. Bu süreçte özellikle ve bilhassa kulüp personelinin ailelerinin hedeflenmesini az önce belirttiğim nedenlerden dolayı son derece sakıncalı buluyorum.

MEHMET ALİ AYDINLAR İLE GİZLİCE GÖRÜŞTÜ İDDASI

Basında, Sayın Mehmet Ali Aydınlar ile ekibimin kısa süre önce görüştüğüne yönelik bir iddia ortaya atıldı. Bu iddia kesinlikle doğru

değil. Ne şahsım ne de ekibimden herhangi bir kişi haberlerde konu edildiği gibi Sn. Mehmet Ali Aydınlar ile görüşme gerçekleştirdi. Kendisi ile ilgili 1 Kasım 2013'te yaptığım basın toplantısında ne söylediysem, bugün yine arkasındayım ve hâlâ aynı noktadayım. O günden bugüne belki çok şey değişti ama benim sözüm değişmedi."

Ali Koç tane tane ve soğukkanlı bir şekilde konuşmuştu. Bu durum başkan Aziz Yıldırım'ın çok alışkın olduğu bir durum değildi. Karşısında kendisine meydan okurcasına çıkan bir adam vardı. Bu adamı kolayca yenebileceğini düşünüyordu. Son ana kadar da bu düşüncesini korudu ama bu 20 yıllık iktidarında kendisine yapılmış en büyük meydan okumaydı. Ancak belki de seçimi kendi evinde oynadığı bu maçta kaybediyordu. Salondaki insanlar kendisine yakındı. Kalabalık arkasındaydı ama strateji olarak kendi konuşmamayı tercih etmişti. Ali Koç konuşurken Şekip Mosturoğlu'na sürekli olarak notlar iletliyordu. Ancak Şekip Mosturoğlu, Ali Koç'un karşısında duracak kadar güçlü değildi. Bu hesap edilmemişti. Ali Koç'un karşısına çıkabilecek tek adam Aziz Yıldırım'dı yönetim masasında. Geri kalan herkesin ezilmesi çok normaldi. Özellikle "Tango tek kişi ile olmaz," demesi, Ali Koç'un Aziz Yıldırım'ı düelloya çağırdığı şeklinde algılandı. Bu havada Şekip Mosturoğlu çıktı bu kez. Ama o çok daha sertti...

"Ali bey diyor ki bu bir tango. Rica ediyorum, sponsorlu hesaplar, paralı Twitter hesapları, bunları kapatırın. Bunları sizin adınıza kim yapıyorsa size iyilik yapmıyor. Anamıza avradımıza küfrediyorlar.

Yargıtay kararı konusunda hukuk danışmanınız kimse Ali Bey, sizi yanlış yönlendiriyor. Ayrıca size soruyorum bütün duruşmalara gittim. Bir gün kalkıp geldiniz mi o süreçte? Salona da soruyorum. Kimse geldi mi? Ben gittim.

Konsolide edilmiş mali tabloları göremiyoruz diyorsun. 2012'ye kadar yönetimdeydiniz. Hangi bilançoda konsolide edilmiş mali tablolar sunuluyordu? Sunulmuyorduysa neden itiraz etmiyordunuz?

Aynı noktadayım dediniz. Habertürk'te programa katıldığınızda 'Gözümün üstünde kaşım var, şahsi sevdam aileme zarar verecek' derken ne düşünüyordunuz? Şahsi davam benim aileme zarar verdi Ali Bey, ama ben hâlâ devam ettim, düşmedim. Hep buradaydım.

Sizin reklamınızı yapacak çok sayıda Twitter hesabı, sponsorlu Facebook sayfaları, medya mecraları var. Sizin reklam için FB TV'ye ihtiyacınız yok. FB TV bugüne kadar hiçbir Fenerbahçe siyasetine karışmamıştır.

Şubelerle ilgili bir şey söylediniz. Şubeleri kapatmak ne sizin, ne Aziz Bey'in yetkisinde. Genel Kurul izin vermediği sürece şubeleri kapatamazsınız.

Sayın Ali Koç, şu an tek aday sizsiniz. Mağduriyet yaratacak bir durum yok ortada. Lütfen bize haksızlık yapmayın."

Şekip Mosturoğlu'nun bu konuşması ortamı biraz daha sertleştirmişti. Bu kez Ali Koç söz hakkı istedi. Bu senaryo size divan kurulundan 5 ay sonraki kongre gününü hatırlatıyor mu? Bana çok net hatırlatıyor. Ali Koç ikinci defa sahneye çıktığında bu kez kâğıttan okumuyor, çok daha net ifadelerle konuşuyordu.

"Sayın Şekip Mosturoğlu, sen beni çok iyi tanırsın. Benim içim dışım bir. Söylenecek şeyleri üçüncü şahıslara söyletmem. Ben lafımı kendim söylerim. Taşere etmem. Başkalarına söyletmem. Açık ve netimdir. Bana 'Hesapları kapatın' diyorsunuz. Şu odadaki bütün insanların içinde, söylediğini en iyi bilen sensin. Haber yaptıрма, troller kullanma, belli başlı gazeteciler üzerinden gündem yaratma konusunu benden çok çok iyi biliyorsunuz Sayın Şekip Mosturoğlu.

FB TV'ye ihtiyacımız yok dediniz, yine Twitter hesapları dediniz. Benim FB TV'ye ihtiyacım olup olmaması değil. Fenerbahçe'nin başkanlığına aday biri olarak, bir şey yapacaksam FB TV'de yapmayı tercih ederim. Olmazsa da ana mecralara kaymam. Mağduriyet yaratmaya ihtiyacımız yok. Siz oraya reklam verirsiniz, buraya reklam verirsiniz söylemlerini küçük buluyorum.

Gözlerinizin içine bakarak söylüyorum Şekip Bey. Kulüpte yoğun bir şekilde yeni üye kazandırma konusunda bir çalışma yok diyorsanız ya çift kişiliğiniz var ya da başka bir şey. Bugün bize gelip beni, eşimi, oğlumu üye yaptılar diyorlar. Oyumu bana vereceksiniz diyorsunuz. Bu doğru değil. Aidatımı ödemeye gittim ama ödenmiş diyen üye de var. Hayret ediyorum. Koç Holding'den üyeler geliyor diyorsunuz. Geliyorsa kendi parasıyla yapar. Sapla samanı karıştırmayın. Ne demek istediğimi gayet iyi biliyorsunuz.

Tek aday sizsiniz diyorsunuz. Tarihe baktığımız zaman da başkanımız tarz olarak da hep son dönemeçte açıklamıştır. Karşıda rakip olsun olmasın, bu bir tarz meselesidir. Bu demek değildir ki tek aday vardır. Komiteler kurulmuştur, bu benim hoşuma giden bir durum. Gerçekten bakış açımızın çok farklı olduğunu düşünüyorum. Sağlıklı bir tartışma ortamı, farklı vizyonlar bu camianın çıkarınadır. Ne kadar çok tartışırsak doğruyu bulmakta daha çok şansımız olur. Keşke bir taraftar komitesi de koysaydınız. Belki taraftarımızla daha çabuk iletişim sağlardık. Ama bana mağduriyet falan demeyin. Kimse kimseyi kandırmasın.

Ben personelim oyunu satar demiyorum. Ama personel bu kadar seçim ortamına sokulursa asıl burada sapla samanı karıştırıyoruz. Ne gerek var bunlara, ailenin 2 bin liraya üye yapılmasına. Gözümüzün üstünde kaşımız varken, aslında 'O zaman kaçtın, şimdi niye döndün,' demek istiyordun. Ben kaçmadım. Sen değil misin ailene, çocuğuna nasıl sahip çıktığımı anlatan? 3 Temmuz'dan

sonra kaçtığımı ima etmeniz... Ayıp ya. 3 Temmuz'dan sonra benim kaçtığımı iddia ediyorsunuz. Siz değil miydiniz 'Eşime, aileme sahip çıktınız,' diyen! Bunları söylerken ağzım titriyor!

Hayatımda 2 kez ağladım. Belki bugün de ağlarım. Aziz Yıldırım'ın eşyaları kulüpte toplanırken ağlamıştım. Yemin etmiştim o gün, '1 saat de olsa Aziz başkanım tekrar buraya gelecek,' demiştim. 3 Temmuz'dan 12-13 gün sonra kulübe geldim. Yönetim girişinden girdim. Her taraf kutu dolu. Bir taşınma hali var. Yukarı çıktım 'Ne oluyor?' dedim. 'Başkan talimat verdi eşyalarını çıkarttırıyor,' dedi. O günü unutamıyorum. Bir saat dahi olsa Başkan buraya gelecek dedim. Geldi. Buradasınız. Sakın ha sakın benim 3 Temmuz'dan sonra kaçtığımı ima etmeyin. Asıl vefasızlık budur. Ayrıldıktan sonra da elimden geleni yapmaya çalıştım. Sonra şartlar değişti, aday oldum.

Başkanım lütfen size karşı vefasızlık yaptığımı söyleyenlere kulak asmayın. Sakın benim 3 Temmuz'da kaçtığımı söylemeyin. Benim gibi bir insanı 'hain' sıfatına sokmak ne demek? Hepimiz Fenerbahçeliyiz. Burada kavga, gürültü, nefret ortamı yaratmak, benim gibi bir insanı hain durumuna sokmak... Akıl sır erdiremiyorum. Hepimiz aynı gemideyiz. Benim gibi bir insanı Fenerbahçe haini yapmak, buna akıl sır erdiremiyorum. Fikirlere katılır katılmazsınız, hepimiz Fenerbahçeliyiz. Önemli olan Fenerbahçe'dir. Herkes bunu istiyor. Buraya çıkıp dava arkadaşlığı yaptığımız, omuz omuza verdiğim insanlara cevap verdim, üzülüyorum, mecbur bıraktınız."

Ali Koç'un bu ikinci konuşması çok daha büyük bir etki yaratıyordu. Çok içten ve samimiydi. Konuşurken gözleri doluyor ve bu görüntü derin bir etki yaratıyordu. Ortam çok ama çok gerilmişti. Ali Koç alkışlanmış ve gergin bir biçimde yerine geçmişti. Bir kez daha Şekip Mosturoğlu kürsüye geliyor ama kendi sahalarında

oynadığı bu maçta taraftarlarının önünde neredeyse yuhalanacak duruma geliyorlardı. Mosturoğlu belki ailesinin isminin anılması konusunda haklıydı. Anılmaması daha iyi olurdu ama ilk konuşmasındaki tavrı ile maalesef bu durumu oraya getirmişti.

Mosturoğlu, “Ali Bey bu konuşmayı daha sonra tekrar seyredin. Nerede vefasız ve kaçtı dediğimi söyleyin. Beni en çok kıran şu oldu, benim sizin babanız için Mersin’e gittiğimi söylemeye, arkadaşlarınız için Eyüp’e adliyeye gittiğimi söylemeye ihtiyacım yok. Sizin de eşim ve çocuğum için yaptığınızı söylemeye gerek yok. Size binlerce kez teşekkür ediyorum. Ama yeri burası değildi, beni kırdınız.” ifadelerini kullanırken salondan uğultular yükseliyor ve deplasman takımı alkışlanıyordu. İlk maçın galibi kesinlikle Ali Koç’tu. Hem de kendi sahasında hiç yenilmemiş bir rakibe karşı alınmış bir galibiyetti. Bence o gün seçimin Ali Koç tarafından kazanılacağı anlaşılmıştı.

BİMER'e Şikâyet

Fenerbahçe'nin olaylı divan kurulu toplantısı 27 Ocak 2018 tarihinde yapılmıştı. Ne tesadüftür ki, bundan tam 4 gün sonra tam 101 kişi, Ali Koç'u ağır bir şekilde suçlayıcı bir metinle BİMER'e (Şimdi CİMER) başvuruyordu. Koç Ailesi hakkında ipe sapa gelmez iddialar içeren bu metni herhalde gören tek gazeteci bendim. Bu metni Antalya'daki Ali Koç'un seçim toplantısından sonra tesadüfen görmüştüm. Ali Koç ile kısa bir sohbet yaparken bu metni görüp görmediğimi sormuş, görmediğimi söyleyince de içi evrak dolu bir çantadan çıkartıp bana önce göstermiş, sonra da okumuştur. Bu şikâyet Ali Koç'u çok üzmüştü. Bunun Fenerbahçe kongresi ile ilgili olduğunu da biliyordu. Neden böyle şeyler yapılıyor sorusunun yanıtını arıyordu. Bu işin arkasındaki kişileri tahmin edebiliyor ama kanıtlaması pek de mümkün görünmüyordu. Ancak Fenerbahçe seçimlerinin bu ülkede cumhurbaşkanlığı seçimi kadar önemli seçim olduğu çok netti. Bu seçim aylarca gündemde kalmıştı. Bu tarz bel altı olayların da olması son derece doğal gibi gözüküyordu, ancak Ali Koç bu duruma alışmıyordu. Onun beklentileri çok farklıydı.

Harrovian

Ali Koç'u iyi anlamak için eğitim hayatına da bakmamız gerekli. Çok özel bir eğitim yaşamına sahip olan Koç bir Harrovian. Bu kelime neredeyse 450 yıllık bir özel lise olan London Harrow School'dan mezun olan öğrencilere verilen bir isim. Bu okul Eton School ile birlikte İngiltere'nin en önemli iki özel okulundan bir tanesi. Harrow School sıradan bir okul değil. Tam 7 kral, eğitimini burada almış. Çok sayıda İngiltere ve Hindistan başbakanı, ki bunlardan bir tanesi de Churchill, bu okuldan mezun olmuş. Aslında Ali Koç'un nasıl biri olduğunu anlamak için okulun öğrenci yetiştirme tarzına bakmamız gerek.

Bu okulun en önemli özelliklerinden bir tanesi dersler dışında öğrencilerin kendilerini entelektüel olarak geliştirip iyi ifade etmelerini sağlamaya çalışması. Ali Koç'un yazılı metinden çok, biraz sinirlenip duygusallaştığında kendini neden daha iyi ifade edebildiğinin yanıtı belki de bu okuldan aldığı eğitim.

Ayrıca İngilizlerin sportmenliğe verdiği önem de hem kongre sürecinde hem de başkanlığının ilk döneminde gördüğümüz kadarıyla Ali Koç'un kanına işlemiş. Tüm rekabetin sportmence olmasını istiyor ancak zorunlu kaldığında rakiplerine gereken şekilde yanıt da verebiliyor. 2015 yılında G20 Antalya zirvesi öncesi yaptığı konuşmada kapitalizmi eleştirmesi birçok insanı çok

şşırtmıştı. Öyle ki Koç ailesi kapitalizmin Türkiye’de simgesi gibi gösterilirken Ali Koç entelektüel bir yaklaşım ile farklı bir yönünü göstermişti.

Herkesten Fikir Alır

Ali Koç'u bu bölümde biraz daha derinden tanımanızı sağlayacak şeylere yer vermek istedim. Çünkü bu bölümden sonra kongre sürecinde gittikçe değişen, geri adım atmayan ve her hamleye karşı bir hamle ile yanıt verip rakibine istediği şeyleri yaptıran bir Ali Koç göreceğiz. Koç'un bir konuşmasına eğer karşı taraf yanıt verdiyse, bu yanıt muhtemelen Koç istemiştir. Bunu kongre sürecinde başarıyla uyguladı. Zekâ dolu bir seçim kampanyası yürüttü. Bu kampanyada en büyük paydaşlarından bir tanesi de Semih Özsoy'du. Elektrikleri çok iyi tuttu. Koç'un herkesten tek tek fikirlerini istemesi, çok fazla soru sorması ve en sonunda bir karar vermesi, sıradan bir kişilik olmadığının göstergesi. O sadece Koç ailesinin bir ferdi olarak değerlendirilmemesi gereken bir entelektüel. Çok zeki, stratejik ve çoğunlukla doğru kararlar alabiliyor. Çevresindeki insanların kalitesi ve zekâsı onun başarısında en önemli etken.

Kongre sürecinde Semih Özsoy'un kıvrak zekâsının Ali Koç'un başarısında etken olduğunu söyleyebiliriz. Ancak o yanında olmasa bile, Ali Koç başka bir Semih Özsoy bulacaktı. İnsanları iyi analiz edebiliyor, biraz şüpheli, kolay kolay güvenmiyor ama güvendiği zaman çok zor vazgeçiyor. Kongre sürecinde yanında olan Simla Türker Beyazıt, Kemal Danabaş, Can Gebetaş, Metin Sipahioğlu,

Övgü Doğan, Burcu Aydın ve daha birçok kişi şu an kulüpte kendisi ile birlikte. Son derece vefakâr ve kendisine yapılan iyilikleri asla unutmuyor. Ancak kötülükleri de unutmuyor.

İlk Toplantı Kadınlarla

Ali Koç'un Wyndham Otel'de misafir olduğu toplantıdan sonraki durağı Büyük Kulüp'tü... Orada bulunan tek gazeteci yine ben oldum. Hatta Ali Koç "Burada gazeteci var mı?" diye sorduğunda biraz da çekinerek elimi kaldırmıştım. Bu toplantının ardından, 17 Şubat'ta Ali Koç ve ekibinin düzenlediği ilk toplantı gerçekleştirildi. Kadın kongre üyeleri ile bir araya gelindi. Yine oradaydım. İlk toplantının kadın kongre üyeleriyle olması aslında Ali Koç'un yine yaşama bakışı ve entelektüel yaklaşımından kaynaklı. Yıllar önce verdiği bir söyleşide toplumda cinsiyet ayrımcılığının önüne geçilmesi ve kadınların toplumdaki rolü üzerine konuşmuştu. Bu konuya gerçekten inanıyordu ve bunu şov için yapmıyordu. Bu toplantı bu açıdan çok önemliydi. Bu kez eşi Nevbahar Hanım da oradaydı. Fenerbahçe'ye başkan olduktan sonra Birleşmiş Milletler ile ortak bir şekilde Heforshe kampanyasına girişmesi ve bu kampanyanın logosunu TÜPRAŞ sponsorluğunda Fenerbahçe'nin formasına yerleştirmesi tesadüfen yapılmış bir şey değildi. Tıpkı ilk toplantısı gibi seçilmiş ve özenle düşünülmüş bir durumdu. Kadın kongre üyeleri ile yapılan toplantıda moderatörlük yapan Sevil Becan, daha sonra Ali Koç'un yönetim kurulu listesinde yer alıyor ve genel sekreterlik görevini üstleniyordu. Önceki bölümlerde söylediğim gibi, bu toplantılara katılma nedenim haber değil

gözlem yapmaktı. Hem kongrede olabilecekleri kestirmeye çalışıyordum hem de kendim için anekdotlar biriktiriyordum. Bu toplantıda aklımda kalan iki önemli anekdot var. Bunlardan bir tanesi Ali Koç'un ailesi ile ilgili söyledikleriydi. Son derece samimi bir ortamdaki bu toplantıda, ailesinin ilk önce başkanlığına karşı çıktığını ancak daha sonra kabullendiğini söylüyordu. Bir şey daha ekliyordu: "Halam bana diyor ki, madem böyle bir yarışa girdin, o zaman seçimi mutlaka kazan."

Koç Ailesi de bu yarışta doğal olarak Ali Koç'un yanındaydı. Ama bu kadar istemeleri önemli bir mesajdı. Ali Koç'un kaybetmesi belki onlar için bir avantajdı. İş yaşamına daha çok önem verecekti. Ama onun mutluluğunu daha çok istiyorlardı. Aile bağları Koçlar için en önemli şeydi. Oradan gelen bu destek, Ali Koç'un elini çok güçlendirmiş oldu.

Toplantıdaki ikinci mesaj ise Ali Koç'un kişiliği ile ilgiliydi. Mükemmeliyetçi yapısını gösteriyordu. Bugünün yöneticileri ile o gün loca tarzı bir yerde toplantıyı izliyorduk. Kendi aramızda da sohbetler ediyorduk. Koç bir konuyu konuşurken aniden bizim olduğumuz tarafa döndü ve Semih Özsoy'a bir şey sordu. Semih Özsoy'un dinlemediğini anlayınca da ince bir sitemde bulundu. Koç için bu tarz şeyler son derece ciddiydi. Mükemmeliyetçi olduğu için herkesten yüksek konsantrasyon ve disiplin bekliyordu. Fenerbahçe Kulübü başkanı olduktan sonra ilk aylar Ali Koç gibi detaycı ve mükemmelliğe önem veren biri için çok kötü geçmiş olsa da, işleri oturttuğu zaman nasıl bir Fenerbahçe göreceğimizin de ipuçları aslında bu noktada saklı.

Samimiyet

Kongre sürecinde sıra Ankara'daydı. Tek tek her toplantıda neler yaşandığını burada yazmayacağım. Ancak Ali Koç'un neredeyse her toplantıda söylediği şeyleri Ankara'da söylemeye başladığı için oradan örnek vermeyi uygun gördüm.

“Fenerbahçe'yi örnek bir camia haline getirmeliyiz. Bunu biz Fenerbahçe olarak yapmazsak birileri çıkıp yapacak. Neden Fenerbahçe liderlik yapmasın?

Tarih boyunca Fenerbahçe önderlik etmiş büyük bir kulüptür. Yeni yönetim anlayışıyla bu neden mümkün olmasın? Bu öncü gücü çıkarabilmek için kendimizi dönüştürmeliyiz.

Fenerbahçe'nin ezber bozmasının, tekrar öncü konumda ve örnek olmasının, Türk sporuna yeniden yön vermesinin, saygın ve saygılı bir yönetim anlayışının yönetimde bulunmasının, kısacası Fenerbahçe'nin yeniden bir hikâye yazmasının tam zamanı şimdi.”

Bu sözler size çok basit gelebilir. Ancak Ali Koç'un felsefesini anlayabilmek için bu cümleleri iyi okumalısınız. Çünkü bunlar Ali Koç'un kongre kazanmak için söylediği ifadeler değil. Aslında kongre süresince başarısının sırrı da belki de bu. Samimiyet. Ali Koç yukarıdaki cümlelerin her satırına inanıyor. Saygı onun için basit bir kelime değil. Bu cümlelerdeki saygın Fenerbahçe'yi yaratmak için her şeyi yapacağını tahmin ediyorum. Yalı çocuğu

denilerek küçümsenmeye çalışılan Ali Koç'un ne kadar hırslı, başarmadan asla bırakmayacak olduğunu yıllar içerisinde göreceğiz. Mutlaka başaracak. Sadece sportif başarı değil, Fenerbahçe'yi saygın ve saygılı bir kulüp haline de getirecek. Doğum sancıları kolay olmuyor. Fenerbahçe dönüşüyor.

Divan Otel’de Ders

FBİAD’ın Ali Koç ile buluşması Taksim Divan Otel’de gerçekleşiyordu. Ali Koç’a yine çok büyük bir ilgi vardı. FBİAD yöneticilerinden biri o gün mikrofonu almış ve Ali Koç’a gururla Galatasaray’a karşı nasıl mail kampanyası başlattığını belirtiyordu. Bu kişi Galatasaray’ın UEFA’dan ceza alması için mail organizasyonu yapmıştı. Ancak Ali Koç’tan beklemediği bir yanıt aldı. Ali Koç bu yapıları kınıyor ve kendilerinin asla bu tarz şeylerin içinde olmayacağını belirtiyordu. Fenerbahçelilerin bu tarz işlerden medet ummamasını öğütüyordu. Farklı bir adamdı Ali Koç, ezberlerimizden çok farklı. Bildiğimiz adamlara benzemiyordu.

Beşiktaş Maçı ve Dönüm Noktası

Kongre sürecinde Ali Koç'u belki de en çok zorlayan konu Beşiktaş maçında olanlardı. Anlamsız bir şekilde (belki de bilinçli olarak) maçtaki olaylar Ali Koç'un üzerine yıkılmaya çalışılmıştı. Türkiye'de bir konuda suçlanıyorsanız ya da iftiraya uğruyorsanız, kendiniz suçsuzluğunuzu ispatlamak zorunda kalıyorsunuz. Bu kez bağımsız gelişen bazı olaylarla durum öyle olmadı. Aşağıda yazılanları dikkatle okuyun. Bugüne kadar hiçbir yerde duymadınız...

Beşiktaş ile oynanan kupa maçı gerçekten de çok garip bir atmosferde başladı. Maçta avantajlı olan taraf Fenerbahçe'di. İlk maç deplasmanda 2-2 bitmiş ve sarı lacivertliler tur için avantajlı bir durumda Kadıköy'deki maça çıkmıştı. Rövanş maçı Kadıköy'deydi ve her şey Fenerbahçe lehine ilerliyordu. Pepe'nin 30. dakikada kırmızı kart görmesiyle siyah beyazlılar 10 kişi kalmıştı. Fenerbahçe sahanın tek hâkimiydi. Rahat bir oyun oynuyordu. Ama maç devam ederken özellikle 4 tribünün köşelerinden anlamsız bir şekilde yabancı maddeler yağıyordu. Maçın hakemi Mete Kalkavan, Fenerbahçe ile pek yıldızı barışık olan bir hakem de değildi. Ligde oynanan Gençlerbirliği maçında taraftarları çıldırtan bir yönetim göstermiş, Kamal Issah'ı çok net bir pozisyonda oyundan atmamış ve Gençlerbirliği teknik direktörü Ümit Özat 1

dakika sonra bu oyuncuyu oyundan alarak hakemin veremediği kararı bir nevi toplumun gözüne sokmuştu. Maç 2-2 bitmiş ve Fenerbahçe önemli bir yara almıştı.

Aynı Mete Kalkavan çok geçmeden yine Fenerbahçe maçındaydı. Maçın hemen başlarında belki de sahaya ilk atılan yabancı maddelerde yardımcılarını yanına çağırmişti. Oysa yıllardır Fenerbahçe'ye, özellikle Trabzon'da ve deplasmanda oynadığı derbilerde çok daha fazla cisim atılmış, hatta Beşiktaş ile oynanan ilk maçta Mehmet Topal'ın tribünden atılan bir cisimle kaşı yarılmıştı. Ancak hakemler uyarı bile yapmamıştı.

Bu anlamsız şiddet ortamında atılan yabancı maddelerin ardı arkası kesilmiyordu. Hiç kimse ne olduğunu anlayamıyordu. İkinci devre başlarken yine aynı durum sürüyordu. Birileri sanki provoke ediyordu. Bir şeyler dönüyordu. Şenol Güneş bu durumu iyi değerlendirdi ve Beşiktaşlıların bile inanmadığı bir şekilde önce kendini yere attı, sonra da başında olmayan yarığa dikiş attırdı. Bu cidden inanılmaz bir olaydı. Soyunma odasında Aykut Kocaman delirecek gibiydi. Bir sağa bir sola gidiyordu. Hatta Şenol Güneş sedyeyle giderken direkt tepkisini iletliyordu. Hasan Çetinkaya da bu tepkiyi gösteriyordu.

Böyle bir olayda Fenerbahçeli olarak ne beklersiniz? Aziz Yıldırım daha Beşiktaş soyunma odasına girerken orada olurdu değil mi? Ama hayır, yoktu. İçeride fırtınalar koparken de yoktu. Aykut Kocaman maç devam etsin diye mücadele ederken de yoktu. Soyunma odasında tam 2 saat bekleyen Kocaman'ın yanına ne gelen vardı ne giden. Tek başına derdini anlatmaya çalışıyordu. Derken yaklaşık 2,5 saat sonra başkan Aziz Yıldırım soyunma odasının kapısında görüldü. Yaklaşık 3 aydır neredeyse hiç diyalogunun olmadığı Aykut Kocaman'ın yanına gitti ve "Hocam hadi, Şenol Güneş'e geçmiş olsun demeye gidiyoruz," dedi. Aykut Kocaman

cıldırılmış gibiydi. Çok sert bir tepki verdi. “Ben hiçbir yere gitmiyorum. Şenol Güneş’in hiçbir şeyi yok,” diyerek çıktı. Bu tepki karşısında şaşkına uğrayan Aziz Yıldırım yanıt vermeden oradan ayrıldı.

Çok geçmeden bu kez Şekip Mosturoğlu, FB TV’ye çıktı ve şu ifadeleri kullandı: “Öncelikle yaşanan olaylarda yaralanan Şenol Güneş’e ve takım görevlisine geçmiş olsun diliyorum. Fenerbahçe, ilk maçta elde ettiği avantajlı sonuçla sahamızda finale çıkacağı bir maç oynadı. Rakibi ilk yarıda 10 kişi kalmıştı. Saha içindeki gelişmeler lehimizeydi. Maalesef Türkiye’de oynanan şu anki futbolda yine kirli bir oyun senaryosu ortaya kondu. Bugün büyük bir oyun oynandı Fenerbahçe’ye karşı. Şu bir gerçek; bugün maçın bitmesi için de özel bir gayret vardı. Bu gece şu saatlerde konuşulacak şeyler değil, yarın detaylı açıklamalar yapacağız. Nitekim maçın görüntüleri ortada, sosyal medyada da paylaşıyor. Bugün Türkiye’nin geldiği noktada, dünyanın geldiği teknolojik seviyede hiçbir şeyin gizli kalması mümkün değil. Bütün olaylar tüm gerçekliğiyle ortaya çıkar. Yinelemek istiyorum; bugün tribünde oynanan çok kirli bir oyun vardı ve maalesef bu oyun yine Fenerbahçe üzerinden oynandı. O yüzden ben diğer camialara da sağduyu göstermelerini rica ediyorum. Bizim beklentimiz bu kirli oyunu oynayanların ve bu kirli oyunu oynatanların tek tek ortaya çıkartılmasıdır.”

Şekip Mosturoğlu’nun açıklamalarında ne kongre süreci ne de Ali Koç’un adı geçiyordu. Ancak Fenerbahçe yönetimi endirekt olarak Ali Koç’u hedef gösteriyordu. Nitekim kongre süresince Aziz Yıldırım’ı destekleyen başta *Sabah* ve *Fotomaç* olmak üzere *A Spor* gibi kuruluşlar direkt olarak Ali Koç’u suçlayıcı yayınlar yapıyorlardı. Konu gittikçe Ali Koç’a doğru dönüyordu.

Ertesi gün Ali Koç, Bodrum’da önemli bir toplantıya çıkacaktı. Bugün bakıldığında çok doğru bir stratejik hamleyle bu toplantısını bir önceki gece yaşanan olayları gerekçe göstererek iptal ediyordu.

Fenerbahçe'nin bu durumunda konuşması mümkün değildi. Ama Bodrum toplantısının kulisinde Ali Koç çok tepkiliydi. Kendisine yönelik yapılan haksız yayınlardan dolayı isyan etme noktasındaydı. Neden böyle bir şeyin üzerine yıkılmaya çalışıldığını, neden belirli kesim medyanın aleyhine yayınlar yaptığını sorguluyordu. Gergin ve üzgündü.

İşte tam da o sıralar İstanbul'da hummalı bir çalışma vardı. Aykut Kocaman gece yaşananların bir oyun olduğundan emin-di. Hakkını savunmak istiyordu. Ortada kendisinin ve takımının ciddi emekleri vardı. Fenerbahçe yönetimi hükmen yenilgiyi kabullenmiş görünüyordu. Önce Aziz Yıldırım soyunma odasında Şenol Güneş'e geçmiş olsuna gidelim demiş, ardından da Şekip Mosturoğlu, FB TV'de bu geçmiş olsun sözünü yenilemişti. Bu kabulleniş Aykut Kocaman'ı çok kızdırmıştı. Stadyum müdürlüğünden tüm soyunma odası görüntülerini istedi ve kare kare izlemeye başladı. Fenerbahçe lehine delil olabilecek tüm görüntüleri tespit edip kulupte çalışan 12numara.org'un sahibi Mehmet Alakuş'a ilet-tiyordu. Mehmet Alakuş bu görüntüleri yayımlıyor ve tartışmasız olarak Şenol Güneş'in başının yarılmadığı ortaya çıkıyordu. Gündem bir anda, tribünden atılan yabancı maddelerden çok bu olaya dönmüştü. Bu arada polis de onlarca kişiyi gözaltına alıp bir örgüt arayışı içerisindeydi.

Ali Koç'a yıkılmaya çalışılan olay bir anda bambaşka bir zemine kaymıştı. Aykut Kocaman'ın inadı ve direnci olayların Fenerbahçe lehine gelişmesini sağlamıştı.

Olayların bu şekilde gelişmesi sonrası Fenerbahçe Başkanı Aziz Yıldırım bir basın toplantısı düzenliyor, maç gecesi FB TV'de geçmiş olsun dedikleri Şenol Güneş'i bu kez yerden yere vuruyordu.

Aziz Yıldırım, Beşiktaş teknik direktörü Şenol Güneş için, "Perşembe günü burada Sayın Güneş, tiyatro oynamıştır. Ondan

beklenen, Güneş gibi eğitimci bir insanın, o maçın oynanması için gerekli olan davranışı ve tutumu göstermesiydi. Ama siz tiyatro oynayacaksınız, dikiş atılmadan dikiş atılma pozisyonlarına gireceksiniz. Bu tartışmalara gerek yoktu. Beşiktaş, Fenerbahçe'yi ikinci devre provoke etmeye çalışmıştır. Tolga, Trabzonlu, Şenol Güneş Trabzonlu, Mustafa Pektemek Trabzonlu. Trabzonlular, 1995-96 yıllarındaki ve 2010-11'deki şampiyonlukları alamamanın acısını her platformda bizden çıkartmaya çalışıyorlar. İki dost kulübü birbirine düşürmeye çalışmasınlar artık.” ifadelerini kullanıyordu. Peki ya o gece Fenerbahçe yöneticileri hastaneye gidip geçmiş olsun deselerdi ne olacaktı? Yorumu siz yapın...

İkinci Koç-Kocaman Vakası

Aslında yukarıda okuduğunuz olayın bir ay öncesinde yaşanan olaylar sonrası Aziz Yıldırım ve Ali Yıldırım'ın Aykut Kocaman ile bağları neredeyse kopmuştu. Aykut Kocaman, medya danışmanı olan Orkun Yazgan'ın organizasyonları ile zaman zaman medya mensuplarıyla ve camiadan isimlerle yemekler yiyordu. Bu yemeklerden bir tanesi daha son derece rutin bir şekilde gerçekleşiyordu. Gürcan Bilgiç gazeteci olarak oradaydı. Ayrıca Aykut Kocaman'ın çocukluğundan beri tanıdığı ve Fenerbahçe'ye transfer olurken futbol şube sorumlusu olan, sonra da başkanlığını yapan Metin Aşık'ın oğlu Murat Aşık da oradaydı. Birkaç kişi daha vardı. Tabii Hasan Çetinkaya da her zaman olduğu gibi Kocaman'ın yanındaydı. Sıradan bir yemektir. Ta ki Hakan Bilal Kutlualp'in bu yemeği gördüğü ana kadar. Kutlualp bu yemeği garip buluyor ve Şekip Mosturoğlu'nu arayarak bilgilendiriyordu. Ardından Mosturoğlu, Ali Yıldırım'ı arıyor, Ali Yıldırım ise Hasan Çetinkaya'yı arıyordu. Nasıl olur da Ali Koç'a yakın olan Murat Aşık ile Aykut Kocaman aynı masada olurdu? Hasan Çetinkaya'ya hemen orayı terk etmesini söylüyor ve Çetinkaya çocuğunun rahatsızlığını bahane ederek oradan ayrılıyordu. Kocaman, durumu önce anlayamayacak ve daha sonra gazetede çıkacak haberle yönetimle iplerini tamamen koparacaktı. Haber tüm kongre süreci boyunca Ali Koç aleyhine

tüm garip haberlerin çıktığı Akşam gazetesinde “Koç’un adamıyla Kocaman yemek” başlığıyla çıkmıştı. Tam bir akıl tutulması yaşıyordu Fenerbahçe’de...

“ORÇUN ÖZATEŞ - ÖZEL HABER

FENERBAHÇE’DE derbi öncesi yenen akşam yemeği çok konuşulacak... 14 Mart Çarşamba günü Beşiktaş’ın Şampiyonlar Ligi’nde Bayern Münih’le karşı karşıya geldiği saatlerde Çengelköy Rigel Restaurant’ın sürpriz konukları vardı. Restoranın alt katında Aziz Yıldırım’la ters düşen ve arası açık olan eski yönetici Hakan Bilal Kutlualp, akşam yemeği yiyordu. Aynı gün akşam yemeği için restoranın üst katında çok önemli misafirler için bir rezervasyon yapılmıştı. Ve Hakan Bilal Kutlualp, yemeğini yediği sırada o sürpriz isimler de bir bir mekâna gelmeye başladı.

BAŞINDA KASKET, YAKALAR KALKIK

Önce F.Bahçe İdari Menajeri Hasan Çetinkaya mekâna geldi ve üst kata çıktı. Arkasından gazeteci Orkun Yazgan da bir arkadaşıyla beraber aynı buluşmaya geldi. Onların hemen arkasından gelen kişi ise yemeğin başaktörüydü. Aykut Kocaman başında kasketi ve yakaları kalkık kabanyla birlikte mekâna giriş yaptı. Sanki hiç kimseye fark edilmek istemezcesine hızlı adımlarla üst kata çıktı. Daha sonra bir başka başaktör Murat Aşık geldi. Haziran ayında yapılacak seçimde Ali Koç’un listesinde yer alacağı konuşulan Aşık da masadaki yerini aldı. Son gelen isim ise bir başka gazeteci Gürcan Bilgiç oldu.

ÇETİNKAYA MASADAN AYRILDI

F.Bahçe’nin çok önemli rakiplerinden biri olan Beşiktaş, Bayern Münih’le oynarken, Kocaman, rakibi izlemek ve analiz etmek yerine bu önemli yemeği tercih etmişti. Buluşmadan F.Bahçe Asbaşkanı Ali Yıldırım’ın haberi olunca kıyamet koptu. Ali Yıldırım, menajer Hasan Çetinkaya’yı arayarak hesap sordu ve mekanı terk etmesini